

**Kuldīdzniekam
atņem
narkotikas.**
Ziņo policija.

→ 4. lpp.

Viesturs Lukševics
priecīgs par
Latvijas čempiona
titulu šosejas
riteņbraukšanā.

→ 12. lpp.

**Jauns
festivāls -
ielu māksla.**

→ 4. lpp.

Personība. „No čuja, ņuha un poņas
vismaz diviem jābūt. Ja čujš un ņuhs
ir, tad poņu dabū, uzdauzot punus
darbības laikā,” saka uzņēmējs
Kaspars Bergmanis.

→ 8.-9. lpp.

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Cena
1,20 eiro

Nr. 74
(11 605)

Piektdiena, 2020. gada 18. septembris

Rudenī nekas nebeidzas

Pelču *Olarāju* saimnieka Mārtiņa Litkina audzētos ziedu, dārzeņu un košumkrūmņu stādus kuldīdznieki pieraduši pirkt pie veikala *Kurši* un nu jau arī Mucenieku ielā iepretim veikalam *Maxima*.

Pie *Kuršiem* tirgošanās beigusies, bet Mucenieku ielā Mārtiņš nolēmis piedāvāt stādus tik ilgi, cik laika apstākļi ļaus, vismaz līdz novembrim. Šīs sezonas jaunums – Pūre un Dobeles *Liepās* audzētie augļu koki un ogulāji konteineros. „Šķirņu nebūs daudz. Nebūs tā, ka cilvēks izlasa žurnālā par kādu jaunumu, ko Pūre vēl nemaz neizlaiž no rokām, un es to varēšu piedāvāt, bet iecienītās klasiskās šķirnes ir,” atzīst M. Litkins. „Cilvēki prasa, bet Pūre uz Kuldīgu atbrauc pāris reižu gadā. Un rudens ir īstais stādīšanas laiks, jo pavasarī stādītie jālaista, bet visi to negrib darīt.” Saimnieks rāda arī košumkrūmņus, hortenzijas, ziemcietes. Daļa izaudzēta pašā un mammas rokām, daļa iepirkta gan no Polijas, gan Zaļeniekiem. „Tūjas man atved pavisam maiziņas. Trīs četrus gadus audzēju, kamēr var pārdot.” Mārtiņam ļoti patīk veidot kompozīcijas puķu kastēs un podos. Vislabāk, ja pasūtītājs ļauj viņa fantāzijai. Dažkārt iepriekš nosakot, kādus stādus grib, bet Mārtiņam roka

„No Pūres un Dobeles esmu atvedis ābeles, bumbieres, saldus un skābus ķiršus, ērkšķogas, bezērķšķu cidonijas. Augi ir konteineros, tādēļ tos var stādīt visu gadu – ka tik lāpstu zemē var iedurt,” pārliecināts Mārtiņš Litkins.

neceļoties tos salikt kopā. Arī tagad viņš taisa kompozīcijas kastēs, tikai tajās ir ne vairs vasaras ziedi, bet tādi, kas stāvēs visu ziemu, piemēram, dekoratīvie kāposti, virši un graudzāles.

Jautāts, kāda bijusi šī vasara, Mārtiņš

atzīst, ka pirkti vairāk nekā citus gadus. „Kad sākās pandēmija, bijām teju depresijā. Šķita, ka visam, kas siltumnīcās, jāpielaiž uguns, jo nebūs pieprasījuma. Kabatas izgrieztas otrādi, ieguldoties stādos. Vienīgā cerība – atpelnīt ar

tirgošanu. Bet cilvēki saņēmās – tomātu, gurķu un kāpostu stādus izpirka vienā rāvienā! Atrairnīšu, asteru un samteņu pat pietrūka. Šogad nāk pirkt mana paaudze – no 30 līdz 40, kuri ikdienā uz tirgu nenāk,” novērojis M. Litkins.

**Inguna
Spuliece,
Jekaba
Aleksandra
Krūmiņa
foto**

**Baravikas
pie durvīm.**
Vai
sēņošana ir
kuldīdznieku
hobijis?

→ 3. lpp.

**Kā dzīvo
Mazīvandē.**

→ 6. lpp.

Otrdien, 22. septembrī:

- Vaira Viķe-Freiberga konferencē Kuldīgā.
- Kā tikt pie labas auklītes.
- Vārda brīvība – nenovērtējama.
- Nīkrāces pagasta jaunumi.
- Konkurso lappuse.

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

Aprakts
nav
izzudisElisa
Rudzīte

Nesen lasīju rakstu par atkritumu glabāšanu poligonos. Tā ir visai ierasta prakse, kaut arvien vairāk sarosās šķirošanas entuziasti un uzņēmumi, kas tos pārstrādā. Bet tādu ir daudz par maz. Un te es domāju gan tos, kuri šķiro, gan tos, kas pārstrādā.

Mēs vieglu prātu pieļaujam atkritumu pieaugumu, bet aizmirstam, ka Latvija ir maza valsts un aprakt te daudz vairs nevarēs. Kopš padomju laikiem pierasts atkritumus utilizēt. Galvenais – dabūt prom no acīm, aizvērt, paslēpt un aprakt. Bet tas ir īstermiņa risinājums, kas ļoti kaitē mūsu zemītei un mūsu pašu veselībai. Ticu, ka esam aprakuši gana daudz ķīmisko vielu, un, lai gan tās ir prom no acīm, nekur jau nepazūd tikai tāpēc, ka apbērtas ar zemi. Izrādās, ka bezskābekļa vidē, baktērijām atkritumus sadalot, veidojas metāna gāze, kas atmosfērai ir 20

„Cik daudzi no mums, roku uz sirds liekot, var teikt, ka atkritumus šķiro? Ne jau tikai globālie uzņēmumi vien ir atbildīgi. Mēs visi.”

reižu kaitīgāka nekā ogļskābā gāze. Bail pat domāt, kā tas var mūs ietekmēt.

Diemžēl atkritumi, ko radām mūsdienās, sadalās krietni lēnāk nekā tie, kādus radīja cilvēki pirms vairākām paaudzēm. Tas nozīmē: jāatrod vai nu iespēja dramatiski tos samazināt, vai veids, kā tos iznīcināt, nekaitējot ne sev, ne planētai. Man pat gribētos utopiski domāt, ka, darot abus, mēs varētu sasāpējušo situāciju ietekmēt.

Interesanti liekas, cik daudz par šo problēmu runāts, rakstīts, lasīts un rādīts. Bet kas tad reāli tiek darīts? Cik daudzi no mums, roku uz sirds liekot, var teikt, ka atkritumus šķiro? Ne jau tikai globālie uzņēmumi vien ir atbildīgi. Mēs visi.

Biomases koģenerācijas stacija Fortum Jelgavā ir pirmā šāda lielas jaudas stacija Latvijā. Siltumenerģijas ražošanas modernizācijā tur plānots kurināmo dažādādot, investējot tehnoloģijās, kas atkritumus enerģijā pārstrādā cilvēkiem un videi nekaitīgi. Tā tie ne vien tiktu iznīcināti, bet no tiem pat būtu kāds labums.

Bieži dzirdēts, ka sadedzinot rodas gāzes, smakas un indes, bet šis nav uguns kurs piemājas dārzā – tādā stacijā dedzināšana ļoti augstā temperatūrā nodrošina pilnīgu sadegšanu. Arī dūmi tiek attīrīti, tāpat pelniem būtu jābūt atbilstoši utilizētiem. Problēmas rodas tad, ja temperatūra nav pietiekama, piemēram, daļēji degšanā rodas vesela rinda kaitīgu blakusproduktu. Tieši tāpēc parasts uguns kurs ir veselībai un videi bīstamāks nekā enerģijas ražošana no atkritumiem.

Es gan ceru, ka uzņēmums maksimāli izmantos vietējos atkritumus, nevis tos importēs, kā tas daudzviet pasaulē notiek. Prieks, ka šādas iespējas parādās arī Latvijā, tomēr tas nenozīmē, ka problēma maģiski sadegs zilās liesmās. Esam tikai ceļa sākumā, un, lai neattaptos mēslu kaudzē, viss, ko vien var, ir jāšķiro un jāpārstrādā.

TRĪS PAR VIENU

Kā vasaras mēneši aizvadīti tūrismā?

DROŠĪBA PIRMAJĀ VIETĀ

1. Iveta Gūtmane, Ēdoles pils pārvaldnieces pienākumu izpildītāja:
– Šovasar pie mums brauca pārsvarā Latvijas iedzīvotāji un lietuvieši. Arī no tālākām ārvalstīm, bet ne tik daudz kā iepriekš. Aktīvākais laiks bija no jūlija līdz augusta vidum – jūnijā vēl bija ierobežojumi, tas bija patukšs mēnesis. Savukārt augusta otrajā pusē tūrisma plūsma pierima, jo daļa mūsu apmeklētāju ir ģimenes ar bērniem

TĒRĒ NAUDU LATVIJĀ

2. Dace Gaile, *Katrīnas apartamentu* saimniece Kuldīgā:
– Šovasar apmeklējums, es teiktu, ir pat izcils – ne mirkli nav trūcis, nācies arī atteikt. Sezona vēl nav beigusies, un ir rezervācija uz priekšdienām. Gan kuldīdznieki paši redzēja, gan viesi man teikuši: „Pilsēta tik pilna, ka ne soli

SĀK NO SKRĒJIENA ATTAPTIES

3. Jana Bergmane, Kuldīgas aktīvās atpūtas centra vadītāja:
– Pandēmija nāca strauji, ar neziņu un tik lielām bažām, ka daudzi tūrisma uzņēmēji bija izmisumā, īpaši tad, kad slēdza robežas. Tagad jāatzīst, ka Kuldīga sūdzēties nevar. Kritiskākais mirklis bija trīs četras nedēļas marta beigās, aprīļa sākumā. Un tad uzņēmēji nepaspēja attapties, kad jau sākās liels iebraucēju pieplūdums: pietrūka kapacitātes, parādījās vājās vietas apkalpošanā. Te jārunā, cik elastīgi spējam būt, jo šis gads parādīja, cik strauji viss var mainīties.

Saistībā ar apmeklētību uz citu pilsētu un novadu fona Kuldīga ļoti

un viņi sāk gatavoties skolai, plāno, ka septembrī būs skolēnu ekskursijas. Daudzi, kuri atbrauc apskatīt pili un muzeja ekspozīcijas, paliek arī pa nakti. Esam nevis lielas šosejas malā, bet mazā pagastā, kur valda miers un klusums. Bija nakšņotāji arī karantīnas laikā. To istabu, kurā viesis palika, uz diennakti slēdzām, līdz ar to pilij nebija tāda noslogojuma kā agrāk. Drošība ir pirmajā vietā. To ievēroja arī ceļotāji. Te

nevar paspert!” Man liekas, ka šogad ikviena Latvijas pilsēta tika ļoti apmeklēta, bet Kuldīga it īpaši. Pieprasījums pēc naktsmītnēm bija arī darbdienās. Šovasar nakšņoja latvieši, angļi, vācieši un vēl no dažādām citām valstīm. Irēja uz vienu, bet lielākoties uz divām naktsmītnēm. Vietējie bija pārsvarā. Jāatzīst, ka

izceļas. Mums nav informācijas, ka kādam uzņēmumam būtu gājis sliktāk nekā iepriekšējās vasarās, arī ne tiem, kuri strādā ar tūristu grupām. Viņiem tāpat noslogojums pietiekams. Īpaši labs bija augusts – pat jūras piekraste nespēja izkonkurēt Ventu un vecpilsētu. Vairums tūristu, kuri iegriezās pie mums centrā, bija no Lietuvas, tad no Igaunijas un Vācijas. Vienubrīd parādījās daudzi no Polijas, kā arī Somijas, kad atvēra prāmju satiksmi. Šīs valstis mūsu apmeklētības topā iepriekš nav bijušas. Tādējādi pandēmija tūristu loku paplašinājusi.

Uzņēmēji atzīst, ka tagad mazliet klusāk ir kļuvis, bet sezona nav beigu-

gan jāpiebilst, ka no Ēdoles jumpravas Sibillas neviens nebaidījās – interesējās, vai varēšot spoku sastapt. Arī šogad bija rezervētas telpas vairākām ārzemju latviešu kāzām. Kādi 12 pāri pārcēlušies tās uz nākamo gadu – vai nu paši, vai viesi pandēmijas dēļ nevar ierasties. Tas ir lielākais plānoto ienākumu zaudējums. Bija banketi 20–25 personām. Lielākā plūsma beigusies, bet vēl septembrī domājam strādāt vasaras režīmā.

mūsu apartamenti ir diezgan dārgi, un gandrīz vai jābrīnās, ka ekonomiskās krīzes laikā par nakšņošanu vien var samaksāt vairākus simtus eiro. Iespējams, ka dārgiem ārvalstu braucieniem iekrāto naudiņu pandēmijas dēļ cilvēki tērēja Latvijā.

sies, cik nu turpmāk to atļaus ar Covid-19 saistītā situācija, jo nezinām, kas var atkal mainīties. Šobrīd paredzams, ka kafejnīcām darbs būs līdz oktobra vidum, ja būs jauks rudens un atļautas grupu ekskursijas. Naktsmītnēm tukšākas kļūst darbdienas.

Kopā izvērtējam aizvadīto laiku un plānojam pasākumus klusajā periodā, lai nav tā, ka ar vasarā sapelnīto jāmēģina izvilkt ziemu, bet var arī kaut ko ieguldīt attīstībā – infrastruktūrā un pakalpojumu kvalitātē. Krasi mainīgajos apstākļos tas ir ļoti svarīgi. Būvētā tikai tagad uzņēmēji sāk no vasaras skrējiena attapties.

Daina Tafelberga

FOTOKOMENTĀRS

Īvandes pagasta Cerībās dzīvo traki tīrīgas vārdes – pat pārtikā izmanto ziepes!

Jolantas Hercenbergas teksts un foto

MANUPRĀT

Braukšanas kultūra

Beidzot Valsts policija sākusi izmantot bezpilota lidaparātu jeb dronu, lai satiksmes noteikumu pārkāpumus kontrolētu no gaisa. Ar 100 stacionāriem un 14 pārvietojamajiem radariem neesot gana, lai satiksmes dalībnieki noteikumus ievērotu, nupat uzsvēris Galvenās kārtības policijas pārvaldes priekšnieks Normunds Krapsis. Autobraucēju pārkāpumi ir visdažādākie, tai skaitā pie stūres viņi runā pa telefonu vai pat raksta īsziņas, neieslēdz virziena rādītājus, bez vajadzības maina joslas utt. Un, protams, pārsniedz ātrumu un brauc agresīvi. Diemžēl to novērojam arī tēpat, Kuldīgā, kad pie gājēju pārejas piedrāžas automašīna un apstājas, bremzēm kautot. Nez kāpēc viens autovadītājs var/grib/prot braukt kulturāli, respektējot arī citus – gājējus, velosipēdistus –, bet otrs tos uztver par visistākajiem traucēkļiem savā ceļā. Vai drons situāciju uzlabos? Visticamāk, ne jau radikāli. Jo, manuprāt, tik ļoti daudz atkarīgs no katra braukšanas kultūras. Kā to iemācīt? Un vai braukšanas kultūra ir kulturāla cilvēka pazīme?

Daiga Bitiniece

Par iepriecām un pabēdām ziņojiet Kurzemniekam pa tālr. 63350568, e-pasts: dina.porina@kurzemnieks.lv. Lasītāju vērojumi nav anonīmi.

MUMS ZVANA

Ārpus aizsargjoslas

Kāds kungs no Rumbas pagasta Rumbeniekiem pastāstīja, ka Meža un Diķa ielas krustojumā nesen esot uzlikts augstsprieguma transformators. Bet neviens elektriķis neesot licies zināt par nokaltušo bērzu aptuveni divus metrus no tā. Zvanītājs vēlas zināt, kādēļ bīstamais koks netiek novākts.

Atbild a/s *Sadales tīkls*: „Esam apskatījuši šo teritoriju. Norādām, ka apdzīvotās vietās aizsargjosla ir noteikta 2,5 metru platumā uz katru pusi no elektropārvades līnijas ass. Konkrētajā gadījumā koks atrodas ārpus aizsargjoslas un transformatora punktu neapdraud. Tomēr, lai risku pilnībā novērstu, vērsīsimies pie pašvaldības pēc atļaujas nokaltušo bērzu nozāgēt.”

Inguna Spuleniece
Alberta Dintera foto

Rumbeniekos nokaltušais bērzs atrodas ārpus aizsargjoslas un transformatoru neapdraudot, skaidro *Sadales tīkls*.

LASĪTĀJI SAŠUTUŠI

Vecpilsētas noteikumu gūstā

Kuldīgā vismaz kopš 2011. gada Jelgavas ielas 29. nama otrā stāva iedzīvotāji riskē ar veselību, uz dzīvokļiem kāpjot pa slidenām un pussatrunējušām āra kāpnēm. Mājas apsaimniekotājs – *Kuldīgas komunālie pakalpojumi (KKP)* – cilvēciģi situāciju saprotot, bet likumīgi neko izdarīt nevarot.

KRĪT UN SALAUŽAS

Mājā vecpilsētā atrodas seši privatizēti dzīvokļi, no kuriem otrajā stāvā ir divi. Maijas kundze no otrā stāva stāsta, ka ņemšanās ap kāpnēm ir ietilgusi un apnicīga. Tagad esot labāk, jo pirms laika dzīvoklī ievilkts ūdensvads un kanalizācija, bet, kad viņai, cilvēkam ar invaliditāti, vajadzējis gan ūdeni, gan netīros spaiņus pa kāpnēm nēsāt, bijis ļoti grūti. Arī otra dzīvokļa saimniekiem bijuši nepatīkami piedzīvojumi: pēc lietus pa kāpnēm kritusi gan sieva ar atkritumu spaini rokās, gan vīrs. Arī Maijas kundzes dzīvesbiedrs pirms gada nokritis. Rezultāts – vairākas operācijas kājai un invaliditāte. Turpat nogāzies un žokli salauzis pat Maijas kundzes suns. Dažus pakāpienus labojuši paši, bet tas neko daudz nelīdz.

JĀNOVĒRŠ PĀRKĀPUMI

„Ar *komunālajiem* esam daudz runājuši. Apsaimniekotājs te bija bieži. Solīja kaut ko darīt, bet beigās pateica, ka nevarot, jo pagalmā esot neatļauta būvniecība. Kad to novērsīsim, kaut ko varēšot darīt,” Maijas kundze rāda pārkāpumus – divus plastmasas logus uz sētas pusi viņas dzīvoklī, vismaz pirms 30 gadiem uzceltu garāžu, nojumi šķūņa galā pašā pagalma dziļumā un vietām uzliktu jumtu no seguma, kas imitē dakstiņus. Tāds bijis arī vīrs tā jumtiņa, kas kaut nedaudz glābis kāpnes no lietus un sniega. Jumtiņu KKP darbinieki noārdījuši, norādot, ka uz tā jābūt īstiem dakstiņiem. Bet pareizu vietā likt nevarot, jo tas esot dārgi. Arī par pārējiem pārkāpumiem

Jelgavas ielā 29 pa šīm kāpnēm diendienā staigā cilvēki gados. Īpaši bīstami tas ir lietainā un sniegotā laikā.

dzīvokļa saimniecei ir savs sakāmais. Vēl pirms tam, kad dzīvokli privatizējusi, ar KKP bijusi vienošanās, ka tie nomainīs vecos koka logus. Gājis laiks, dzīvoklis privatizēts, bet logi tie paši. Kad viens rāmis izkritis, gandrīz sadauzot kaimiņa mašīnu, Maijas kundze gājusi uz KKP runāt. Tur paskaidrots, ka neko līdzēt vairs nevarot, jo dzīvoklis jau privāts. Viņa ielikusi plastmasas logus, jo no invaliditātes pensijas atļauties koka nav varējusi.

Garāža stāvēt vismaz gadus 30, piederējusi te vieniem, te citiem. Tagadējie saimnieki, uzzinot, ka jānojauc, iebilstot, ka neko nezina.

Nojumīte gan piederot Maijas ģimenei. Jelgavas ielas sākumā dzīvojot meita, bet ielas galā – dēls. Pie abu mājām šķūņu neesot, tādēļ malka tiek glabāta pie mammas nojumē. „Pie meitas mājas ir tas jaunais šķūnis, ko dome cēla, bet par to jāmaksā liela īre. Turklāt ne jau tikai tik ilgi, kamēr šķūnis atpelnīsies, bet visu mūžu,” kundze ir nesaprašanā. „Vienīgo izeju redzu – iet pie domes priekšsēdētājas Ingas Bērziņas un prasīt, lai par mums lemj ar visiem deputātiem,” prāto Maijas kundze.

KAIMIŅI NEVAR VIENOTIES

Kaimiņu attiecības nav nekādas labās, un tos, kuri dzīvo pirmajā stāvā, maz uztrauc otrā stāva

Mazais Cukurīšs iedzīvojies šķībā žoklī – to salauzis, norīpojot pa stāvajām kāpnēm.

nelaimes, atzīst gan Maijas kundze, gan KKP īpašumu apsaimniekošanas daļas vadītāja Ita Bērziņa.

„Esam runājuši vairākās sapulcēs. Lielākā daļa trepes remontēt nepiekrīt. Bet tas ir kopīpašums – būtu jāspēj vienoties. Ir 2019. gada novembra sapulces protokols. Apsaimniekotājs runājis arī ar katru – lēmuma nav. Mums tiešām nav vienlīga un sievietes izmisums ir saprotams, tāpēc rosinājām pašvaldībā pieteikties līdzfinansējumam, jo mājai naudas nav – parāds ir 598 eiro. Naudu dabūjam, bet, kad būvvalde gāja skatīties, konstatēja nelikumīgo būvniecību. Naudu var dabūt tikai tad, kad viss novērsts,” skaidro KKP pārstāve.

Viņa sola tuvākajā laikā iemītnieku sapulci rīkot vēl, piedāvājot kāpnes uzbūvēt no jauna. Tam pat ir gatava tāme – 1167 eiro ar montāžu. Bet dzīvokļu īpašniekiem būtu jāpiekrīt, ka šī summa ar atlikto maksājumu tiek likta klāt rēķiniem. „Saprotam, ka uzņemamies risku, jo visi rēķini jau tagad netiek samaksāti, bet tūri cilvēciģi gribam palīdzēt un esam gatavi sadarboties,” piebilst I. Bērziņa. Ja arī šoreiz vienoties neizdosies, kā vienu variantu viņa min to, ka summu par kāpnēm var segt tikai abi ieinteresētie īpašnieki.

Inguna Spuleniece
Elisas Rudzītes foto

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai lasāt sēnes? Kā tās pagatavoja un glabājat ziemai?

Nadežda Gologuzova, pensionāre:

– Uz mežu vairs neeju, vīrs gan lasa. Atnes pietiekami. Ziemai novāru un saldēju, agrāk marinēju, bet nu vairs ne. Ar receptēm neaizraujos, bet zupu vāru. Apcepu sīpolus, burkānus, pielieku kartupeļus, sēnes, ūdeni un vāru. Taisu bez gaļas, bet dažreiz pielieku putrimus.

Dace Priede, pensionāre:

– Es lasu visas sēnes. Es uzskatu, ka Latvijā jau tikai viena indīga ir – zaļā mušmīre. Parastajai mušmīrei uzlej šņabi, un ar to var iesmērēt kājas. Visas sēnes jau varot ēst. Dažas tikai vienreiz...

Šogad man nav transporta, kas aizved uz mežu, bet tā gribas sēņot! Meita saka, ka nekad neesmu no meža iznākusi ar tukšu groziņu. Esmu pat saderējusi, ka, aizbraucot uz mežu ap astoņiem vakarā, salasīšu. Pielasīju pilnu grozu! Viņas man pašas skrien virsū! Esmu sēņu vecene. Man patīk lasīt, ēst ne tik ļoti. Lieku burciņās un dodu tālāk. Man ir liela ģimene. Man garšo gailēņu zupa un vārītas lapiņsēnes.

Sergejs Korotkijs, elektriķis:

– Sēnes lasu pats: gan baravikas, gan gailenes. Sievai ir sava recepte, kā uzglabāt ziemai. Glabājam tās pagrabā.

Olga, kandavniece:

– Sēnes ēdu. Pašai švaki ar staigāšanu. Parasti pārku tirgū vai kaimiņš atnes. Kuldīgas pusē skaisti sēņu meži – mūsu pusē tādu nav. Visvairāk man garšo gailenes un baravikas. Parasti jau taisu mērcīti ar kartupelišiem. Ziemai iemarinēju vai sacepu un lieku pagrabā.

Leonarda Ziverte, māj-saimniece:

– Garšo gailenes un beciņas. Ziemai gailenes sacepu ar sviestu un saldēju. Nav nekā gardāka kā sēnes saldā krējuma mērcītē ar kartupeļiem! Dzīvojam tuvu mežam, tāpēc sētā ļoti labi aug beciņas. Neliels pleķītis ir ogas: brūklenes un mellenes. Reizi nedēļā izstaigāju sētu un divlitru spainīti pielasu pāri pusei. Mežā man nepatīk – tur ir zirnekļi.

Inese Levāna, auklīte:

– Pēdējā laikā nav iznācis. Pati neesmu ziemai glabājusi, jo parasti sacepam un ēdam uzreiz. Daudzus gadus atpakaļ sālījām, likām trīslitru burkā un turējām pagrabā. 90. gados bija tādas ziemas, kad, tikai pateicoties sēnēm, varēja izdzīvot. Tad sēņu mērce un sēņu kotletes aizstāja gaļu, ko nevarēja tā dabūt.

Elisa Rudzīte
Alberta Dintera foto

Ja pamanāt ko interesantu, nofotografējiet un sūtiet: redakcija@kurzemnieks.lv.

Slimnīcā joprojām ierobežojumi

Vēl aizvien Kuldīgas slimnīcā ir aizliegts pacientus apmeklēt nodaļās, izņemot atsevišķus gadījumus ar galvenās ārstes atļauju, skaidro uzņēmuma pārstāve Signeta Lapiņa. Sūtījumus pacientiem var atstāt uzņemšanas nodaļā, un personāls tos nodos.

Bērnu nodaļā nepārtraukti var atrasties viens no vecākiem. Ģimenes dzemdībās kopā ar grūtnieci visu laiku, arī pēc dzemdībām, atļauts atrasties bērna tēvam. Grūtniecēm, kurām dzemdības sākušās, jānāk uz uzņemšanas nodaļu. Tur speciālisti sazināsies ar attiecīgās nodaļas personālu.

Dodoties uz ambulatoro pieņemšanu pie kāda speciālista, jālieto sejas maska. Arī rehabilitācijas nodaļā apmeklētāji aicināti ierasties ar masku. Slimnīcas personāls kontrolē pacientu plūsmu uz pieņemšanu, lai pie kabineta durvīm vienlaikus neatrastos pārāk daudz cilvēku un varētu

ievērot 2 m distanci. Spēkā palikuši noteikumi, ka darbdienās nogalēs slēgta galvenā ieeja (2. stāvā). Ēdnīca cilvēkiem no ārpuses joprojām nav pieejama.

Ilgstošas sociālās aprūpes nodaļā ciemošanās jāaskaņo ar administrāciju pa tālr. 29355059 vai 29375433. Apmeklējumā jāievēro 2 m distance, jālieto sejas maska un jādezinficē rokas. Apcieņojot guļošos, viesiem jāvelk ne tikai maska, bet arī vienreizlietojamais halāts un cimdi, kurus izsniedz personāls. Vienā reizē var viesoties viens cilvēks vai vairāki vienas mājsaimniecības locekļi. Šo nodaļu ļauts apmeklēt tikai tiem, kuri 14 dienu laikā nav atradušies tajās ārvalstīs, uz kurām attiecināma īpaša piesardzība. Var senioriem nodot sūtījumus, taču tiem jābūt slēgtā un mitrumizturīgā iepakojumā, kas ir viegli dezinficējams.

Inguna Spuleniece

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Pārbauda viesu namus, smēķētājus, braucējus un gājējus

Stāsta Valsts policijas Kuldīgas iecirkņa priekšnieks Normunds Aleckis.

Aizvadītajā nedēļā reģistrēti 83 notikumi. Izmeklēšana sāka trīs gadījumos. Šāds skaits liecinot, ka nopietnu notikumu bijis maz, un tas priecējo.

Pirmais process sāks pret Kuldīgas iedzīvotāju, pie kura atrastas narkotiskās vielas, vīrietis aizturēts. Kuldīgas novadā sāka izmeklēšana par ilgstošu degvielas zādzību no automašīnām, kā arī par zādzību ar iekļūšanu, proti, no saimniecības ēkas nozagtas dažādas mantas, daļa jau atgūtas.

Bijis profilaktiskais darbs smēķētāju uzraudzīšanā, un pie administratīvās atbildības tiks saukti vairāki pilngadīgie par noteikumu pārkāpumiem. Tāpat uzraudzīta akcizēto preču aprīte, neliels

daudzums izņemts.

VP piedalījās pasākumā, ko rīkoja Valsts robežsardze, proti, pārbaudīti 12 viesu nami un to klienti, vai viņiem ir personas dokumenti un vai viesu nami par tiem ziņojuši robežsardzei, kā nosaka likums. Pārkāpumi nav konstatēti – viesu nami savu darbu organizē labi.

Ceļu satiksmē par pārkāpumiem pieņemti 98 lēmumi, no tiem 38 (tāpat kā nedēļu iepriekš) ir par ātruma pārsniegšanu. Trīs vadītāji bijuši reibumā. Divi gājēji saņēmuši protokolu par noteikumu neievērošanu tumšajā laikā. Reģistrēti trīs negadījumi bez cietušajiem.

Alberts Dinters

Vīrietim atņem narkotikas

Piektdien, 11. septembrī, Valsts policijas (VP) Kuldīgas iecirknī no iedzīvotājiem saņemta ziņa, ka kāds vīrietis, iespējams, glabā narkotiskās vielas.

Kriminālpolīcijas nodaļa, uz to reaģējot, veica operatīvās darbības, un informācija apstiprinājās, jo vīriša dzīvesvietā likumsargi atrada 17 iepakojumus ar zaļgani brūnu augu valsts izcelsmes vielu, iespējams, marihuānu. Tā nosūtīta ekspertīzei, lai noteiktu sastāvu un daudzumu. Tāpat izņemti svāri un augu smalcinātājs.

Ir sākts kriminālprocess par narkotisko vielu glabāšanu bez nolūka tās realizēt. Saskaņā ar Krimināllikumu par to soda ar

brīvības atņemšanu līdz trim gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu un ar probācijas uzraudzību līdz trim gadiem. Izmeklēšana turpinās.

Kā skaidro VP, par tiem, kuri iegādājas, tirgo vai uzglabā nelegālās cigaretes, psihotropās un narkotiskās vielas, kā arī alkoholu, informācija parasti tiek iegūta operatīvo darbību rezultātā, taču nereti, kā tas bijis šoreiz, tā saņemta no iedzīvotājiem. Par to likumsargi izsaka pateicību un aicina par šādiem pārkāpumiem ziņot arī turpmāk.

Alberts Dinters

Pirmo reizi Kuldīgā – ielu māksla

Kopš pirmdienas Kuldīgas ielu mākslas festivālā četrās vietās top septiņi lielformāta sienu gleznojumi, ko veido mākslinieki no dažādām Latvijas pilsētām, kā arī Spānijas. Ikviena gaidīts noslēguma pasākumā rīt, 19. septembrī, 16.00 Mākslas namā.

Māksliniece Klāra Cabrera no Spānijas pie 2. vidusskolas glezno Kuldīgas Rātslaukumu. Viņai mūsu pilsēta atgādinot bērnībā lasītās pasaku grāmatas.

MĀKSLAS DARBUS VAR APSKATĪT:

- pie dzīvnieku patversmes Vakara ielā 5,
- pie Kuldīgas siltumtīklu katlumājas un garāžas Pļavas ielā 7,
- pie 2. vidusskolas garāžām Jelgavas ielā 62,
- Priedaines Upmaļos.

Kuldīgā šāds festivāls notiek pirmo reizi, un tajā piedalās Klāra Cabrera no Spānijas, kā arī pašmāju mākslinieki Aleksejs Elementons, Pāvels Hafizovs, Seven Heaven, Guntis Obodņikovs, Kate Māliņa, Agrita Cimermane un Ieva Dambīte-Dambergā. Interesenti varēja vērot darbu,

kā arī piedalīties viņu radošajās darbnīcās *Māksla ārpus rāmjiem* un ne tikai uzzināt par sienu apgleznošanas tehnikām, bet arī diskutēt par mākslas darbu idejām, simboliem, skicēšanu un vēl daudz ko citu. Noslēgumā varēs noskatīties videodienasgrāmatu par gleznojumu tapšanu un

pasākumiem nedēļas laikā, būs citas aktivitātes.

Festivālu atbalsta novada dome, bērnu un jauniešu centrs un Eiropas Sociālā fonda projekts *Pumpurs*. To rīko Kuldīgas Mākslas un tehnoloģiju centrs.

Elisas Rudzītes teksts un foto

Kabilniekiem ir, ko rādīt

Šī bija reize, kad citiem parādīt, ko katrs darina, – tā var teikt par pasākumu *Tirgus lustes Kabilē*, kas sarīkots otro gadu.

Iedzīvotāji un viesi iegādājās un pārdeva dažādus labumus, apmeklēja Kurzemes arhitektūras pērli – Kabilē muižu – un notikuma kulminācijā piedalījās jautrā izsolē.

Pagasta pārvaldes vadītāja Elīna Ose priecējās par izdevušos pasākumu: „Vislielākais gandarījums – redzēt, ka lielākā daļa tirgotāju ir vietējie mājražotāji, kas piedāvā pašceptu maizīti, medu, koka izstrādājumus, adījumus un daudz ko citu.” Gardēžus kārdināja sklandrausi, kūpinājumi, alus un dažādi krājumi ziemai. „Šogad mazākajiem piedāvājām sejas apgleznošanu, un līdz pat beigām tieši tur veidojās garas rindas. Milzīgs paldies Kuldīgas tehnikuma pasniedzējiem par radošām

Kabilē gadatirgū didžejis Mareks izsola lauku labumus.

meistarklasēm, kas patika ne tikai bērniem, bet arī pieaugušajiem,” saka E.Ose. Katrs, kam bija vēlšanās, varēja darināt krūzīšu paliktņšus no koka un ziedu rotājumus konditorejas izstrādājumiem, kā arī iemēģināt roku augļu un dārzeņu dekoratīvajā griešanā.

Izolē varēja iegādāties lauku labumus, ko sarūpējuši kabilnieki. Apmeklētāji piedalījās ar lielu aizrautību, dažkārt preces vērtību pat ļoti pārsolot. Iegūta nauda tiks izlietota tam, lai papildinātu rožu dobi pie saietā nama *Sencis*.

Elisa Rudzīte
Eduarda Skabja foto

(Turpinājums.)

Liepājas iela.

Katrā gadalaikā cita

Gājēju ielas posmā ēku pirmos stāvus pārsvarā aizņēmuši veikali un iestādes. Otrā stāva un augstāki logi pārsvarā ir noputējuši, un aizkari, kas liecina par iemītniekiem, aizklāj retu. Daudzviet notiek remonts – top jaunas biroju vai citas telpas.

Māja ar lādi

Skaisti restaurētajā namā uz stūra ar Kliņģera ielu Kuldīgas novada muzeja speciāliste Indra Vilmane dzīvojuši no dzimšanas līdz 2001. gadam.

Iekšpusē nams gan nav tik spožs kā no āra, bet gaitēņa stūrī skatāma liela lāde, uz kuras iegravēts 1820. gads.

Indra zina pastāstīt gan par lādi, gan iepriekšējiem iemītniekiem, arī tagad viņa šād tad tūristu grupām paver durvis. Par mājas vēsturi esot materiālu pilna mape.

Senais nams Liepājas ielā 17 garāmgājēju skatienus pievelk gan no ielas puses, gan no pagalma, kur vienmēr skaisti zied rozes.

AR KOPIĢU VIRTUVI

„Šajā mājā savulaik dzīvoja ķīmijas profesors un ārsts Makss Ulmans. 90. gadu beigās viņa tēvs bija atbraucis apskatīt veco Goldingenu un mēs pilnīgi nejauši satikāmies. Tolaik vadīju privātskolas angļu valodā, un logs bija atvērts. Viņš, cilvēks no Vāczemes, dzird, ka runā angļiski, un nāk iekšā. Tur dzīvoja mana krustmāte Marija Bierande, un tolaik mums bija katrai viena istabiņa un ar krustmāti kopīga virtuve. Tagad viņas dzīvoklītī ir krustmātes kopēja. Es savu istabiņu pārdevu par smieklīgu naudu, jo nebija jau daudz, ko pārdot. Cilvēks, kas to nopirka, vēlāk gribēja iegādāties visu māju, bet Kuldīgā tas tik vienkārši nenotiek. Arī tagad ir cilvēki, kurus interesētu mājas pirkšana,” teic Indra.

LĪDZ AR HIMNU

Kāda bija dzīve Liepājas ielā senāk? Indra no bērnības daudz neatceroties, ja nu dažus spilgtus mirkļus, turklāt visi esot labi. „Kad biju maza, dižu rotaļlietu nebija. Mamma mani audzināja viena, daudz strādāja. Sētā šķūnītī iekārtoju sev istabiņu. Man tur ļoti patika. Varēju netraucēta spēlēt pieaugušo dzīvi. Augšējās istabās dzīvoja kaut kādas tantes, un

Mājas gaitenī stāv liela koka lāde. Indra Vilmane atceras, ka krustmāte to izmantojusi gandrīz kā ledusskapi un glabājusi tajā ievārījuma burciņas.

bēniņos visi žāva veļu.

Tolaik Liepājas iela bija braucama. Pie manas mājas atradās autobusu pietura, tādēļ modinātāju nevajadzēja. Kā 6.00 translācijas radio atskanēja himna, tā uz ielas sākās dzīve – kursēja piepilsētas autobusi, visi logi drebēja. Tā notika koka būvītēs visā Liepājas ielā. Tādēļ arī iedzīvotāji ļoti iestājās par to, lai tur būtu gājēju iela. To panācām ne jau mēs vien, bet visi kopā.

Kad ielu restaurēja, pie mājas uzlika smuko bruģīti, bet kādreiz jau tā nebija. Iela bija platāka, brauca mašīnas, un ietve bija augstāka. Cilvēki, ejot garām, ar galvu aizķērās aiz atvērtā loga. Ja, verot vaļā, patī nepaskatījies, varēju kādam trāpīt.”

PLIKI PUIŠI PĀRI IELAI

„Kad mācījies skolā, pretējā mājā, kur tagad ir veikals *Euroskor*, atradās izpildkomiteja un dzimtsarakstu nodaļa. Mana klases audzinātāja Anna Vētra savā kāzu dienā tur piebura ar karieti. Vēl atceros, ka tajā mājā bija kara komisariāts. Apkārt staigāja veči formās. Jauniesaucamajiem pirmajā stāvā notika medicīniskā pārbaude. Aizkariņi vienmēr bija ciet. Kādu dienu pārnācu no skolas un ieraudzīju, ka medmāsiņa aizmirsusi aizkarus aiztaisīt. Paskatos pa logu – pliki puīši grozās! Bijušas visādas smieklīgas situācijas,” atminas Indra.

Inguna Spuleniece, Elisas Rudzītes foto

Sarkanajā ķieģeļu namiņā

To kuldīdznieki atminas gan kā savulaik moderno *Ekspresbāru*, gan vēlāk picēriju un uzņēmuma *Puķītes* konditoreju, tagad tur atrodas lombards. Bet ieeja no sētas puses agrāk ievada tērpu mākslinieces Jolantas Ozollapas salonā, tad *Šimpermaņu smukumbodē*, tagad – veikaliņā *Kuule*.

Māris Ločmelis rāda, ka veikalā *Kuule* var nopirkt ar bišu vasku pārklātas drāniņas. „Kad nopērkam sieru, tas satīstīts plēvē, ko knapi var dabūt nost. Pēc izpakošanas var ietīt papīrā, bet var arī šādā drāniņā.”

JAUNA TELPA

Veikalā *Kuule* katrs var nākt ar savu taru un iesvērt tik pārtikas, cik vēlas, ir arī pārtika vegāniem un veģetāriešiem, bet šī vieta paredzēta visiem, kam rūp zaļais dzīvesveids. Māris Ločmelis pastāstīja, ka veikals darbojas trešo mēnesi un kuldīdznieki to pamazām pieņem. Nupat atvērta otra telpa, un tajā atrodas gan kosmētika, gan saimniecības preces, gan plaukts ar grāmatām, ko katrs var paņemt, kā arī atnest vietā citas. Māris atzīst, ka pats grāmatas vairs nepērkot – lasot no bibliotēkas ņemtās. Kad nākas pārcelties, roka neceļoties vecās ne līdzi ņemt, ne ārā sviest.

„Lai pierastu pie mūsu specifikas, vajadzīgs ilgāks laiks. Tas nenotiek dažos mēnešos. Neteikšu, ka iepriekš kuldīdzniekiem nebūtu bijis iespējas iepirkties ar savu taru. Tā varēja darīt *Balzamiko*, arī *Rimi* un daži mazie veikaliņi to piedāvā. Mēs vienkārši precīzāk definējam formu *Zero Waste* (nulle atkritumu).”

PIRCĒJI EKSPERIMENTĒ

Kuldīdznieki gribot arī eksperimentēt, pamēģināt vegānos produktus, pieprasīti esot eksotiskie augļi. „Tie nav lētākie, bet nav jau jāpērk kilogramiem. Cilvēki ir gatavi atvērt maciņu, lai nopirktu žāvētus ananāsus un mango. Arī dažādus miltus. Cietiem vajag bezglutēna produktus, citi gatavi kviešu miltus aizstāt ar rīsu vai kokosriekstu. Mums ir arī parastie milti, rīsi, griķi, makaroni. Labi, cukurs nav baltais, bet brūnais, jo, lai arī dārgāks, tas ir veselīgāks. Sāls nav no paciņas ar pavāriņu virsū, bet ir jūras sāls,” skaidro M.Ločmelis.

CILVĒKU NETRŪKST

Māris uzskata: „Ielā, kas atrodas starp diviem laukumiem, cilvēku plūsma ir laba. Kuldīgā tāda ir divās vietās – pie tirgus un šeit. Lai gan neesam orientēti uz tūristiem, arī viņi bieži ienāk. Salīdzinot ar līdzīgām pilsētām – Talsiem, Ventspili vai Tukumu, tur nav tādas vietas, kur cilvēki koncentrējas. Mums pirmā vieta bija paredzēta pie tirgus, bet tur darījums nenotika.”

„Klājas brīnišķīgi!”

Tā atbild veikala *Laura smaidīgā pārdevēja Sandra Valdmane.*

„Esmu ar dzīvi apmierināta, un man viss patīk. Arī Liepājas iela,” viņa smejas.

Sandra Valdmane mēbeļu veikalā *Laura* nostrādājusi piecus gadus. Tā gluži neesot, ka viņai gribētos nopirkt visu, – pie skaistajām lietiņām jau pierasts.

Šajā ēkā 90. gados atradies Kuldīgas pienotavas veikals. Daudzi tur rindā pēc krējuma un arī kūkām stāvējuši.

Laurā tobrīd rindas nav, bet vispār cilvēki nākot daudz: vieni – lai nopirktu kaut ko noskatītu, citi – lai apskatītu un apdomātu, vēl citi, lai papriecētu acis ar mēbelēm un interjera piederumiem. „Nevienu projām nedzenam pat tad, ja atnākuši kā uz muzeju,” teic Sandra. „Ko pērk vairāk? To nevar pateikt. Cik cilvēku, tik vajadzību.”

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

Mazīvandes ritmi

Mazīvandē trīs dzīvojamās mājas atrodas ap simt metriem viena no otras, un katrai ir atšķirīgs dzīves ritējums. Vienā dip bērnu soļi un valda kņada, otrā ikdienu ir rimta, bet trešajā jūtama kopīpašumam piemītošā dažādība. Tā kā no šī ciema tuvākais veikals ir 7 km tālu Ēdolē vai 15 km Kuldīgā, reizi nedēļā te piestājot autoveikals ar dažādām precēm un divas reizes tiek piegādāta gaļas produkcija.

Muižas dārznieka celta

Cerībās Raivis Grigaļūns ierīko aktīvās atpūtas laukumu, kurā var spēlēt arī lāzertagu.

Cerībās izskatās cerīgi – šeit saimniekot sākuši jauni cilvēki, kuri plāno šo vietu ne tikai pašu vajadzībām skaistu veidot, bet arī aktīvai atpūtai citiem piedāvāt.

Raivis Grigaļūns stāsta, ka ar dzīvesbiedri Undīni Celitāni dzīvojot gan Kuldīgā, gan Liepājā, bet Cerības esot viņu trakā vasarnīca, kas pamazām sāk pārvērsties par pastāvīgu dzīvesvietu. „Trakā vasarnīca ir tāpēc, ka vasarā te iet jautri: skraida bērni, daudz pieaugušie, teltis kā kempingā,” stāsta Raivis. „Pagājušo ziemu šeit pārziemojām. Redzēs, kādi laika apstākļi būs šogad. Mājā daudz darāmā, pamazām to remontējam. Mums patīk aktīva atpūta pie dabas, patīk, ka dēls Kurts var augt šādā vidē. Pie viņa ciemos sabrauc brālēni un māsīcas, un viņiem iet jautri.”

Raivim patīk spēlēt lāzertagu, tādēļ plāvē iepretim mājai un blakus dīķim viņš sācis veidot tam laukumu. „Pamazām tas tiek papildināts ar jauniem šķēršļiem.

Izzāģējam krūmus, novietojam vēl kādu sienu rulonu, OSB plāksni. Mazie spēlē, un paši spēlējam. Neesmu saticis vēl nevienu bērnu, kuram tas nepatīktu. Visi ir stāvā sajūsmā! Mēs plānojam šo vietu izveidot par tādu kā atpūtas bāzi, kur ģimenēm *pačīlot*.”

Undīne Liepājas universitātes maģistrantūrā mācīties multimediju mākslu, bet Raivis celtniecībā strādā dažādos projektos Rīgā un ārzemēs. Viņš smeļ: māju nosaukums viešot cerību, ka viņiem izdosies iecerēs realizēt un iekārtot vietu, kas varētu būt arī ienākumu avots. Tad šeit varētu dzīvot. Raivis zina stāstīt, ka dzīvojamo māju aptuveni pirms simt gadiem celis muižas dārznieks. Materiālus viņš ieguvis no tuvumā esošajām pussabrukušajām ēkām. To varot redzēt pēc detaļām iekšpusē. Vēlākos gados dārznieks savā ģimenē audzināšanā pieņēmis Undīnes mammas Inas Celitānes mammu. Pēc dārznieka māja palikusi viņai, kurā nu saimnieko mazmeita ar ģimeni.

Barona zirgu novietne

Zeltiņos ikdienu esot rāma.

Zeltiņu saimniece stāsta, ka savulaik šīs mājas iegādājusies ar lielu prieku, bet nu vairs te nepatīkot. Labprāt pārdotu un pārceltos uz dzīvesvietu ar centrālo apkuri un citām ērtībām.

Muižas laikā Zeltiņos bijis barona zirgu stallis, bet kolhoza gados vienā galā ēkai – noliktava, otrā – dzīvoklis. Šībrīža saimniece tajā dzīvojusi, strādājusi fermā, bet vēlāk īpašumu iegādājusies par pajām. Pirms desmit gadiem, kad vīrs vēl bijis dzīvs, māja remontēta, salikti plastmasas logi. Bet nu te esot kļuvis par smagu – sāp kājas, paiet grūti, tādēļ viņa labprātāk dzīvotu ne tādā lauku mājā. Saimnieces ikdienu paiet mierīgi. Vienīgi nemiera cēļi esot runči, kas no kaimiņmājām nākot pie viņas kaķenes.

Mazīvandes iemītnieki Inga Ciņķe, Gundega Baika, Uģis Mūrnieks un Liene Baika sasēduši uz lieveņa paplāpāt.

Kādreizējā Mazīvandes muižas kungu mājā četri cilvēki labprāt pastāsta, kā rit viņu ikdienu.

Pagasta sociālajā mājā Mazīvande ir septiņi dzīvokļi, un vairumam iemītnieku ikdienu paiet šeit. Gundega Baika stāsta, ka viņa te ir 30 gadu. Iepriekš strādājusi pārdesmit metru tālāk fermā, no kuras palicis vien pamatu stūris. Tagad Gundega strādā pagasta pārvaldē par sētnieci. Viņas meita Liene Baika strādājot tā sauktajos simtlatniekos jeb algotajos sabiedriskajos darbos, ko piedāvā Nodarbinātības valsts aģentūra. Vasarās un rudenos abas bieži ejot uz mežu sēņot un ogot. Pie mājas viņām ir dārziņš, kurā aug saknes pašu vajadzībām. Ar visiem iemītniekiem sadzīvot neesot viegli. Gan tādēļ, ka kādam pārlieku garšojot alkoholiskie dzērieni, gan tādēļ, ka nesakrīt viedokļi par ēkas un pagalma uzturēšanu kārtībā. Viņām patīkot, ka viss ir sakopts, sētā zied puķes, bet ar visiem vienoties par vienlīdzīgu ieguldījumu apkārtnes sakopšanā nevarot. Par to, ka šī kādreiz bijusi muižas kungu māja, liecinot vienā dzīvoklī saglabājusies vecā podiņu krāsns.

Ingai Ciņķei dzīvokli Mazīvandē pagasta vadība ierādījusi pavisam nesen. Viņa ar draugu Uģi Mūrnieku atnākuši aprunāties ar kaimiņiem un apskatīt jauno dzīvesvietu. Esot nepieciešams remonts, un pēc tam pārcelšoties. Iepriekš dzīvojuši Irbeniekos.

ISUMA

Augi pie dievnama

Pie Īvandes baznīcas šajā vasarā apkārtnē kļuvusi skaistāka – papildināti dekoratīvo augu stādījumi. To draudze izdarījusi konkursa *Daršim paši* projektā *Mēs savai baznīcai*. Pagasta pārvaldes vadītāja un draudzes locekle Anda Upleja stāsta, ka par piešķirtajiem 350 eiro iegādāta kūdra, mulča, hortenziju un klājenisko rožu stādi, kas sastādīti abpus ieejai.

Kapsētās jauni zvanu torņi

Apuzes un Zvinguļu kapsētā, kas ir pagastā lielākās mirušo atdusas vietas, pēc iedzīvotāju lūguma atjaunots zvanu tornis. Iepriekšējo koka torņu vietā uztaisīti no metāla konstrukcijām ar jumtu, zem kura novietoti vēsturiskie zvani. Katra objekta atjaunošana pašvaldībai izmaksājusi ap 2000 eiro.

Aicina dziedāt ansamblī

Oktobrī pēc gada pārtraukuma plānots atjaunot sieviešu vokālā ansambļa darbību, tādēļ vadītāja Alise Jaunbrūna aicina gan iepriekšējās, gan jaunas dalībnieces pieteikties pagasta pārvaldē.

Lappuse tapusi ar Kuldīgas novada pašvaldības līdzfinansējumu.

Smaidīgais dumpinieks

Alberta Dintera
teksts un foto

Agresīvi ekscentrisks cilvēks, dumpīgs pret pastāvošo iekārtu – tā sevi raksturo **ADRIANS ŽEREBCOVS**, kuru gan daudzi Kuldīgas iedzīvotāji, gan iebraucēji makšķernieki pazīst kā vienmēr smaidīgo un ar humora izjūtu apveltīto makšķerlietu veikala īpašnieku un pārdevēju. Cilvēks ar uzskatiem, no kuriem neatkāpjas.

Kāpēc esi dumpinieks?

Dumpinieks varbūt ne tāda agresīvā izpausmē. Ja kāds ir pieņēmis, ka kaut kam jābūt baltam, es vienmēr mēģināšu atrast, vai tomēr tas nav melns vai pelēks. Vienalga, vai tā ir reliģija vai politika – jebkas. Man ir savs viedoklis par jebko. Pašsaprotamās lietās tas sakrīt ar apkārtējo viedokli. Bet cilvēkiem nepatīk, ja acīs pasaka, ka viņi pēc manām subjektīvajām domām kaut ko dara nepareizi, viņiem nepatīk kritika.

Cenšos būt arī paškritisks, bet ne vienmēr sanāk. Ja laiku patītu atpakaļ par gadiem 20, tad ar to zināšanu bagāžu un domāšanas stilu, kāds man ir tagad, es daudz lietas darītu citādāk. Man patīk zinātniskā fantastika, lai gan zinu, ka laiku atpakaļ nu nekādi nevar pagriezt, varbūt uz priekšu. Ja arī es nonāktu pagātnē, man nebūtu šībrīža zināšanu. Mēs ar sievu esam vienisprātis, ka viens no lielākajiem cilvēka noziegumiem ir radīt bērnus.

Kāpēc?

Tu jau startā viņus nolem nāvei, jo visi reiz būsim zem zemes. Ja paskatāmies no šādas prizmas, tad bērna piedzimšana un tālākais ceļš nav rožains. Jā, kāds varētu teikt – ja ir daudz naudas, tad viss kārtībā. Bet tā nav taisnība. Arī bagātie karas pie durvju stenderēm un ko tikai nedara, jo vienmēr kaut kā pietrūkst. Bez naudas nevar, ar naudu ir ērti. Man pašam ir divi bērni, un viņiem augot un attīstoties, es saprotu – kaut es varētu viņiem iedot to savu zināšanu bagāžu jau viņu vecumā.

Baisi dziļas pārdomas.

Jā, katru dienu. Par dzīves jēgu, bet ne ar pesimisma pieskaņu. Ceļamies, aizskrienam pēc rubļiem, savu dzīvi katrs pēc sava kursa iemainām pret naudu. Vienam dzīves stunda maksā vienu eiro, citam – simtu, bet vēl citam – miljonu. Tavai dzīvei ir kurss, un katrs pats nosaka, kā viņš to tērē: iemaina pret naudu vai pret emocijām dabā, vai pret filmu. Pēc kā mēs tiecamies? Ja uz visu skatāmies no šāda viedokļa, tad visi tiecamies pēc pozitīvām emocijām. Pēc kaut kā laba, bet tikai sev. Gribi vai negribi – visi esam egoisti. Pat vislielākie filantropi, sabiedrībai atvērti cilvēki no savām darbībām arī ķer pozitīvās emocijas. Ko no tā var secināt? Ka dzīvē jēga ir tikai pozitīvām emocijām.

Tāpēc jāpievēršas hobijiem. Bet! Tiem komplektā nāk daudz dažādu lietu, piemēram, man – makšķerēšanai, medībām. Savulaik bija arī darbošanās ar datoriem, bet tā pagājusi malā, jo daba tomēr

Kuldīdznieks
Adrians Žerebcovs
ir uzņēmējs, vīrs,
tēvs, makšķernieks
un mednieks ar
savām atšķirīgajām
pārdomām par
apkārt notiekošo un
vienkārši smaidīgs
puisis.

ir tā, ko nevar ielikt vieniniekos un nullītēs.

Tā saukta jēga pirmkodā?

Jā, ne par velti cilvēkiem patīk skatīties ugunī. Tāpēc, ka mums visiem iekšā ir kāds kods. Uguns un ūdens. Piemēram, kristīgās ģimenēs bērnam regulāri var stāstīt par reliģiju, un ar laiku viņš tam noticēs, bet uguns saglabāšanas instinkts cilvēkam ir iekšā kopš pirmatnējiem laikiem. Tas vien rāda, ka cilvēks ir programmējams.

„Dzīvojam vienu reizi, tādēļ nav pat vērts mēģināt visiem izpatikt. Jādzīvo tā, lai to var izbaudīt.”

Bet, atgriežoties pie hobijiem, kā teica tēvs: jo vairāk dažādu lietu tev ir, jo mazāk laikam tām atliks. Tu vari gribēt jahtu, džipu, kvadraciklu, lidmašīnu, bet diennaktī ir tikai 24 stundas. Pieņemsim, ka mēs savu dzīvi pret naudu vairs nemainām, jo tās mums ir gana, bet iekšējais pulkstenis tāpat tikšķ. Pieņemsim, ka ar jahtu tu apburā apkārt pasaulei. Kad tu jahtu atkal gribēsi redzēt? Tas ir tāds dzīves izlietojums.

Vai tev ir svarīgi izvēlēties konkrētas lietas, nevis visu uzreiz?

Jā, un visiem zināms, ka nav nekā fantastiskāka, ja hobijs ir arī

ienākumu avots. Prieks, ka arī sievai hobijs ir darbs. Man gribas bērniem dot iespēju izbaudīt nedaudz no visa, lai viņi atrod savējo. Sēņošana, peldēšana. Profesionālais sports gan ne, jo manā skatījumā tā ir laika tērēšana un ķermeņa bendēšana. Grūti pēc tam ar tādu dzīvot. Man jau arī ir par daudz, jo esmu mednieks, makšķernieks un katra darbošanās prasa savu laiku. Un ir ģimene, kuru mēģinu tam visam ieskapēt pa vidu. Lai arī viņi nesūdzas, zinu, ka tas īsti nesānāk.

Tevis ir izdevies hobiju un ienākumu avotu apvienot.

Pirms to sāku darīt, es makšķerēju vairāk. Un problēma nav tajā, ka man pietrūktu laika, – es vienkārši nogurstu. No tā informācijas daudzuma, kādu atsūta makšķernieki: tur ķeras, tur neķeras. It kā jau varētu skriet uz katru vietu, par kuru man atsūta ziņu, ka tur ķeras baises lomi, bet es katru dienu veikalā pārcilāju makšķeres, sienu mezglus. Ir zudis šarms. Kurpniekam ir caura kurpe, drēbniekam – caurs šekums, santehnikam mājās pil ūdenskrāns. Tas, ka neatrod balansu starp pelnīšanu un hobiju, var izbojāt prieku. Pieņemsim, ka bērnam patīk spēlēt klavieres, bet pamēģini viņu sūtīt mūzikas skolā, ja pats to negrib!

Redzi, mūsu valstī politika ir tāda, ka grūti ar hobiju pelnīt tā, lai tu nebūtu pārguris, tomēr būtu paēdis un pietiktu naudas visam. Nopirku ābolu – pārdevu. Nopirku divus un atkal pārdevu. Jā, šāda pelnīšana ir iespējama, bet vai tas

strādā pie mums? Tas strādā Tokijā, kur dienā uz ielas garām pāiet vairāk cilvēku nekā visā Latvijā.

Vēl jāsaka, ka, saskaroties ar amatniekiem, jābrīnās, cik pavirši tiek darīti darbi. Jābrīnās, kā kāda naudas dalīšanas iestāde strādā arī pie mums. Dod naudu tādiem projektiem, kuros cilvēks ir tikai meklējumos: izdomāšu šodien papīt kaut ko no klūdžiņām... Nav nekādas pieredzes – viņš, kā es saku, no deguna nav papilinājis asinis, lai savu ideju izlolotu un aizstāvētu, bet tādiem naudu dod pa labi un pa kreisi. Bet, kad pie dalītājiem aiziet uzņēmējs, kurš sevi jau pierādījis, kam sistēma ir izveidota, bet nepieciešams neliels palīdzības grūdiens, tad jāsāk attaisnoties par absurdām lietām. Uz paplātes jāizklāj visi knifi un sūkumi, un tas nereti noved pie tā, ka idejas vienkārši nozog, nokopē.

Bet kā tu pats sāki?

Atnācu no Rīgas. Tēvam te bija telpas. Patiesībā tā bija viņa ideja. Vienam pazīstamam cilvēkam bija dzimšanas diena, un gribējām uzdāvināt makšķeri. Papētījām, kā Latvijā ir ar šo jomu, kādi piegādātāji. Tai makšķerei, ko uzdāvinājām, uzcenojums bija 500%! Tas nav nopietni! Sapratām, ka tā ir brīva niša. Cope man hobijs, laiks man bija.

Pirms tam Rīgā bija pavisam cita aizraušānās – auto. Jauniešiem bija nauda, es arī biju jaunietis. Auto, jaudas palielināšana, interkūleru maiņa, jaudas stendi – man patika. Un puiciski tendētājiem patika jaudīgi auto.

Jāsaka godīgi – par puiciski vai nepuiciski tendētājiem man arī ir atšķirīgs viedoklis.

Kāds tas ir?

Satiekas divi čaļi, kuriem jaunībā nekādi nav izdevies piesist kanti meitenēm: biklums, kauns. Ja tas notiek tajā vecumā, kad apkārt visi stāsta, ka tas ir normāli, ka var būt arī citādāki, man tas nešķiet pareizi. Pieņemsim, cilvēkam ir kāds procentuāls iedzimtības gēns, kas izraisa simpātijas pret savu dzimumu. Bet, manuprāt, ir tā: ja tu esi ielēcis nepareizajā vilcienā, atpakaļceļa vairs nav. Un sabiedrība to kultivē.

Manā skatījumā tā kultivē daudz ko aplamu. Melnādinos nevar saukt par nēģeriem, ebrejus – par žīdiem, romus – par čigāniem. Es pats esmu čigāniem prasījis, kā viņi pret to izturas. Nekādu problēmu! Tai pašā laikā mani daudzi sauc par rasistu. Ja runājam par bēgļiem – apskati fotogrāfijas un video ar bēgļu laivām! Kas tur sēž iekšā? Jauni vīrieši spēka gados. Kas tie par vīriešiem? Kur sievie-

tes, bērni? Aizmuki labākas dzīves meklējumos, atstājot ģimeni tur, kur ir slikti? Man tas nepatīk, un tas, kas nāk viņiem līdzī, nāk *bonusā*.

Sauciet mani par rasistu, bet mēs katrs dzīvojam tur, kur dzīvojam. Kā savulaik mācīja mana mamma: „Ja esi aizbraucis uz svešu valsti, izturies tā, lai tavas valsts iedzīvotājiem par tevi pēc tam nebūtu kauns, reprezentē savu valsti no vislabākās puses! Un neaizmirsti, ka tev jācieņa arī tā valsts, kurā tu esi ciemiņš! Cieni citus, tad cienīs tevi, jo tu esi viesis.” Šo principu daudziem vajadzētu ievērot arī tad, kad tepat iet pie kāda ciemos. Arī tiem, kuri valsts iestādēs sēž pretī atnākušajam cilvēkam. Nes sevi tā, lai pēc tam gribētos pie tevis atgriezties!

„Ja esi aizbraucis ciemos, dari tā, lai par tevi nav kauns, un cieni vietu, kurā cimojies! Vienalga, vai esi ceļojumā vai pie draugiem. Cieni citus, tad cienīs tevi.”

Man svarīgi arī tas, ka masveidā ejam uz lielveikaliem, bet novārtā atstājam mazos vietējo tirgotāju veikalus. Kāpēc? Tomēr jāsaka, ka vietējie veikali nevar nodrošināt plašu piedāvājumu.

Bet piedāvājumu nosaka klientu plūsma.

Tas ir apburtais loks. Lielajiem vienmēr priekšroka. Kaut vai runājot par kredītu un nodokļu brīvdienām. Mazajam kaut ko tādu? Nekad! Nevari samaksāt? Veries ciet! Bet valsts galvenais politiķis pasaka, ka naudas valstij šobrīd ir vairāk nekā jebkad. Kur tad tā ir? Birokrātiem, kuri nekad neko nav ražojuši un sēž uz tiem nodokļiem, kuras nomaksājuši biznesā, tai skaitā makšķerlietu veikalā, arī žurnālistikā strādājošie, bet vajadzētu to dot arī tiem, kuri ar savām rokām darina kaut vai lieliskus nažus vai fantastiskus koka izstrādājumus.

Es vienmēr klientam novēlu, lai viņam jauka diena un vairāk naudas. Ja viņam būs vairāk naudas, viņš biežāk nāks pie manis un arī man kaut nedaudz būs vairāk. Man ir draugs, kuram ir savs uzņēmums un ar kuru esam vienojušies, ka viens no otra nekad neprasis atlaides, jo tā viens otru atbalstām un abi varēsim dzīvot nedaudz labāk. Pa kripatiņai, bet labāk. Ja vari nopelnīt, ja esi godīgs, tad ņem, jo dzīve ir viena! Dzīvo šodien! Dzīve ir par īsu, lai izpatiktu visiem, un to arī nevajag darīt.

„Esmu komfortā. Garīgi un fiziski”

Ar uzņēmēju KASPARU BERGMANI Kuldīgā tiekamies Graudu ielā viņa darba kabinetā. Pie vienas sienas – mākslinieka Valda Līciša glezna, pie otras – milzum daudz kausu, kas liecina par viņa atbalstīto sporta komandu sasniegumiem. Tādēļ saruna sākas ar sponsorēšanu.

Jūsu uzņēmumi atbalstījuši vairākus sporta klubus. Kāpēc to darāt?

Tas sākas tā – treneris Indulis Laškovs ieradās kabinetā un teica, ka 1. līgas vīriešu volejbola klubam ir iespēja spēlēt virslīgā. Budžets man šķita tverams, un izveidojām klubu *Elvi*. Arī pašvaldība iegādājās 10%. Viss sākas diezgan nevainīgi, ar mazākiem budžetiem, bet beigas bija iespējamas – sasniegumu, spēlētāju un arī izmaksu ziņā. Volejbola komanda *Elvi/Kuldīga* spēlēja ar labiem panākumiem. Vienā brīdī sākām sportistus pirkt, maksājām algas. Pie mums dzīvoja ukraiņi, brazīliešu spēlētājs par 2500 latiem mēnesī. Sportists jānoformē kā darbinieks, par viņu jāmaksā nodokļi. Viens no komandas iegūtajiem kausiem izmaksāja 200 tūkstošus latu. Finansiāli kluba atbalstīšana bija kļūda. Viens pats ar saviem biznesiem nevar pavilkt profesionālu komandu – tā nenotiek. Skaidrs, ka Latvijā sports noteikti nav biznesa projekts.

Bet, pateicoties šim klubam, man pieder Virkas muiža. Komandai vajadzēja mājvieta. Muiža bija nolaista ēka, iepriekš tur darbojās hostelis. Sākām ieguldīt naudu, lai sportistiem mājvieta būtu silta, ērta. Projekts gāja tādā tempā un ar tādiem cipariem, ka tas vairs nebija pacelams. Bija jāizvēlas: visu naudu ielikt komandā vai atstāt biznesu. 2007. vai 2008. gads bija komandas augstāko sasniegumu punkts un arī krīze. Tā nāca kā risinājums. Visiem bija slikti, un viss sabruka. Bet prieks, ka tur izauga labi sportisti. No toreizējiem puikām Jānis Šmēdiņš ir tālu ticis.

Vai esat atbalstījis arī citas komandas?

Nav jau pareizi ziedot un tad pa puspasauli kliegt, kam ko esi devis. Es uzskatu, ka jāziedo slimiem cilvēkiem, arī citiem mērķiem. Tagad ir Kuldīgas florbola klubs, kurā nopietni darbojas Ivo Solomahins. Atbalstu. Zināmā mērā arī tāpēc, ka dēls Kristis tur spēlē. Daudz kas tiek darīts, lai atbalstītu ģimeni. Arī futbols un basketbols ir atbalstīts. Labāk lai puikas sporto, nevis blandās pa ielām!

Kā paiet jūsu diena?
Pavisam mierīgi. Ja salīdzina ar to laiku, kad biznesus būvēju, un pielīdzinu braukšanai ar ma-

Kaspars Bergmanis: „Ģimene man ir pats galvenais. Dzinulis vienmēr ir bijis to finansēt tā, lai viņiem nekā netrūktu.”

Valda Līciša glezna pie Kaspara nonākusi interesantā veidā. Zvaniņš kāds vīrs, ka viņam ir vietējā mākslinieka glezna, kurā Bergmaņa māja Rumbas un Diķa ielas stūrī redzama tāda kā daudzus gadus pirms tam, kad viņš to iegādājies. Kaspars gleznu nopircis.

šīnu, tad toreiz pa dzīvi braucu ar maksimālo ātrumu. Tagad ātrumu esmu stipri noietis. Nesūdzos par savu vecumu – nebiju joti vecs, bet saprotu, ka vairāk laika jāvelta sev un ģimenei. Arī sabiedrībai. Pēdējos gados esmu diezgan nopietni iesaistījies Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameras Kurzemes padomes darbībā. Esmu arī pašvaldības uzņēmēju padomē.

No rīta mostos bez modinātāja jau gadus trīs. Ir divu stundu rīta rituāls ar sportu, baseinu, kafiju, sarunām ar sievu Nansiju – par politiku, biznesu un vairāk par bērniem. Ap desmitiem esmu gatavs. Pēdējā laikā visa darbība

notiek Kuldīgā. Tas tā ir veidots apzināti. Ilgi dzīvoju starp divām, pat trim mājām, ja lauku īpašumu arī uzskata par dzīvesvietu: Rīgā, Kuldīgā un Rendā. Tas bija diezgan apgrūtināši – jādāmā, kur krekli un apzvalki, kas katrā vietā ir ledus-iesaiņstījis. Tādēļ dzīvoju vienā vietā – Kuldīgā, Diķu ielā 1. Pēdējos gados padomes darbībā. Esmu arī pašvaldības uzņēmēju padomē.

Kā ceļš uzņēmējdarbībā sākas?

Tas nāca organiski, jo es rados diezgan pārtikušā ģimenē. Tēvs bija Talsu PMK Saldus iecirkņa priekšnieks. Viņš Saldū to struktūru uzbūvēja. Mamma strādāja laboratorijā. Dzīvojam privātmājā. Man ir māsa – Ina Jurcika. Kā smejas, ar viņu viss ir ļoti pareizi: četri bērni, zobārste, dzīvo Saldū. Es nesaku, ka ar man ir nepareizi, bet māsa ir ļoti pareizi.

Bērnībā bieži lauzu hokejnūjas, kas maksāja trīs vai piecus rubļus, un manī bija pretestība prasīt naudu komfortā gan garīgi, gan fiziski. Ideāli.

Kā ceļš uzņēmējdarbībā sākas?

Bērnībā Kaspars spēlēja vijoli, sešus gadus mācījies mūzikas skolā.

„Dienēju pie Maskavas. No Padomju armijas atnācu ar augstāko pakāpi, kādu vispār zaldāts var iegūt. Divi gadi no dzīves ir kā izsvīroti, bet tajos iemācījies vadīt kolektīvu un arī sapratu, kas ir nebrīve,” atceras Kaspars Bergmanis.

iepriekš Saldū uz ielas, aicināja par kolekciju parunāt. Man bija sacīts, bet velniņš didīja – ir taču runa par naudu! Viņš mājās rādīja savas monētas, prasīja, par cik es pārdošu savas. Jautāju, par cik pirks. Viņš piedāvāja 90 rubļus. Es noteicu, ka gribu simtu. Noskaitīja man četrus divdesmitpieciņkus. Tādu naudu rokās iepriekš nebiju turējis. Man bija sajūta, it kā rokās būtu miljons. Lielākā problēma bija šo naudu legalizēt vecāku acīs, bet tēvs tā arī nepamanīja, ka monētas pazudušas. Tad skolā sāku mainīt un iepirkt no citiem. No tā laika man vairs nebija problēmas ar naudu.

Kad viņi pamanīja, ka man visu laiku ir nauda, bija padomju laikiem atbilstošs nosodījums. Sausim lietās īstajos vārdos – mūs tajā laikā sauca par spekulantiem. Vēlāk braucu uz Čiekurkalna tirgu: mantas, drēbes, piecietnieki. Arvien dziļāk gāju tajā iekšā. Man bija magnetofoni *Majak* un *Jupiter* – bezmaz jau kā studija. Pa nakti pārrakstīju lentes (ar mūziku – red.), nākamajā dienā skolā pārdevu. Skola man bija tirdzniecības platforma. Iestājos Rīgas Politehniskajā institūtā Elektroenerģētikas fakultātē, līdz iesauca Padomju armijā.

Ko darījāt pēc tam?
Atsāku iet institūtā un sapratu, ka esmu kopā ar pilnīgiem knariņiem, kas tikko pēc vidusskolas sākuši mācīties. Kāda mācīšanās! Tas bija 1987. gads – parādījās jau pirmās brīvības vēsmas. Tā sistēma sāka šķobīties. Kursā bijām 33, bet pabeidza seši. Mācījāmies lauksaimniecības elektrifikāciju. Arī es sev tur neredzēju nākotni un aizbraucu uz Maskavu.

Vai tas laiks bija saistīts ar spekulēšanu?
Pa nopietno! Skola jau bija platforma, bet intūristu viensnīca *Možaiskaja* bija konkrēta platforma: dzīvo starp stāviem, no turkiem nopērc un nākamajā stāvā poliem pārdot. Kāda kolekcija! Neko no tā nesapratu. Vienkārši maisījās māšanu pavērsa biznesa virzienā, un vairs nevajadzēja citiem prasīt. Gāju 3. vai 4. klasē, kolekcijā jau

Pēc trim gadiem atgriezās Saldū, pie vecākiem padzīvoju kādu brīdi un strādāju bārā *Velve* par bārmeni. Tā bija mana nākamā platforma. Pavisam jautri, jo pārejas periodā nevarēja vispār sarast, kas cik maksā. Devām vest pāri bormašīnas un citus rokas instrumentus. No turienes veida *maikas*. Tur ar tirdzniecību gāja ļoti jautri. Ar pārtraukumiem tur nostrādāju trīs gadus.

Ar pārtraukumiem tāpēc, ka radās iespēja švāģera vietā strādāt Vācijā. Švāģeris mācījās Lauksaimniecības akadēmijā, un viņiem bija iespēja strādāt praksē pie saimniekiem Rietumvācijā. Viņš bija noslēdzis līgumu uz pusgadu, nostrādāja mēnesi, atbrauca mājās un atpakaļ nevarēja braukt ģimenes apstākļi dēļ. Piedāvāja man. It kā jau bija ļoti tepat, tomēr uz rietumiem aizbraukt bija interese. Ja tā skarbi saka, novilku baltu kreklu un aizbraucu slaukt govīs. Es govīm pirms tam nebiju pieskāries – man bija bail. Un tad – laipni lūdzam pie 76 slaucamām govīm! Valoda (zināšanas – red.) arī nekāda, cik nu skolā biju mācījies. Kad pāris dienu tur padzīvoju, nezināju, ko darīt: no lauksaimniecības neko nesaprotu, ar traktoru braucis neesmu. Viss ir slikti, bet arī atpakaļceļa isti nav.

Kā te sākat veidot biznesu?
Tā kā gan es, gan Arvis Mikāls strādājām Vācijā, mūsu pirmais kopīgais bizness bija lietotu mantu vešana uz Latviju. Pat neatceros, kā ar Arvi iepazīnāties, bet abi sapratām, ka mūsu valodu zināšanas un kontakti jāizmanto. Tur par velti uz ielām vācām mantas un šeit tirgojam. Nezinu, cik kravu atvedām, bet jau sākām skatīties, ko darīt vēl citu. Vienmēr jādara kaut kas uz priekšu, jo uzradas pakalpojumi. Vadījāmies pēc vajadzības. Saimniecības preču, būvmateriālu un pašapkalpošanās pārtikas veikali Vācijā bija redzēti, bet te vēl nebija. Atvērām – pirmais bija veikals *Toms*. Braucām uz bāzi Rīgā, Buļļu ielā, iepirkām preces. Mūsu sievas Nansija un Baiba iesaistījās. Māja Baznīcas ielā 13 (tagad starp *Metropoli* un *Dārziņu* – red.) bija kā tāds pirmais supermārkets Kuldīgā. To saku smejojot, jo tur bija saimniecības preču veikals, solārijs, tūrisma aģentūra, apdrošinātāji.

Vienā brīdī ar Arvi ceļi šķērās, jo viņš aizgāja dziļāk lauksaimniecībā, bet es atfīzījām tirdzniecību. Telpas kļuva par šauru, tāpēc uztaisījām veikalu *Mājlietas* ēkā, kur tagad kafējnīca *Goldingen Room*. Tā soli pa soli uz priekšu. Skatos, kas

visas jānocērp. Domāju, ka joko. Nē. Divas nedēļas pirms manas aizbraukšanas nāk atkal ar cērpamo. Tā bija mana nākamā platforma. Pavisam jautri, jo pārejas periodā nevarēja vispār sarast, kas cik maksā. Devām vest pāri bormašīnas un citus rokas instrumentus. No turienes veida *maikas*. Tur ar tirdzniecību gāja ļoti jautri. Ar pārtraukumiem tur nostrādāju trīs gadus.

Ja jums dažos vārdos būtu jāturpina teikums „Kaspars Bergmanis ir...”, ko jūs teiktu?
■ **Kristis Bergmanis**, dēls: – Vilcējspēks un motivators. Vienmēr sasniegs savu mērķi.
■ **Baiba Mikāla**, uzņēmēja: – Cilvēks, kurš nebaidās riskēt un pieņemt drosmīgus lēmumus. Viņam reizēm ir oriģināls redzējums par to, pie kā esam pieraduši un par ko liekas, ka var būt tikai tā. Vēl aiz Kaspara skaudrās ārienes slēpjas sirds, kas spēj just līdzī. Esmu piedzīvojuši momentus, kad līcīes, ka tas džeķis ir daudz jūtīgāks par mani. Kaspars spēj domāt arī par citiem. Parasti uzņēmēji pirmām kārtām domā par sevi. Tas ir normāli, jo katram jādomā vispirms par sevi. Bet, lai tajā vietā, kurā uzņēmējs dzīvo, justos labi, viņš ir ieinteresēts, lai vide būtu sakārtota un cilvēki laimīgāki.
■ **Ralfs Minkevičs**, Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameras Kurzemes padomes vadītājs: – Viens no mūsu dalībniekiem, kurš šai uzņēmējdarbības atbalsta struktūrai līcīs pamatus. Viņa pašreizējais darbs ir nozīmīgs uzņēmējdarbībai gan Kurzemē, gan īpaši Kuldīgā. Attīstot privāto biznesu un veidojot labus pakalpojumus, Kaspars vienmēr skatās, ko iegūst visa sabiedrība. Ar savu biznesu viņš pilsētai dod nozīmīgu pienesumu.

„Mums ģimenē ir noteikums, ka bērniem palīdzam tikmēr, kamēr mācās. Ja ne, tad ar lielo dzīvi jātiek galā pašiem.”

„No „Čuja”, „Ņuha” un „poņas” vismaz diviem jābūt. Ja „čujš” un „ņuhš” ir, tad „poņu” dabū, uzdauzot punus darbības laikā.”

„Kādās jomās bez tirdzniecības vēl esat darbojies?”
Celtniecībā. Kādā brīdī to bremzēja tas, ka nevarēja laikus dabūt projektu. Bija projektētāju un būvnieku domstarpības. Tad mums bija savi projektētāji un mērnieki.

Sobrīd ir veikals *Alandeko*, būvfirmas *P.B.A.*, viesnīca *Virkas muiža*, apartamenti, nekustamie īpašumi. Nav plānots sākt ko jaunu. Bija laiks, kad visa kā bija ļoti daudz un apgrozījums – miljons. Uzņēmējumam *Linde* padarīja gadā tas bija 30 miljonu, tad vēl būvniecība, citas sfēras. Sapratu, ka to nevajag. Tik daudz manis nav, lai spētu visu kontrolēt un viss strādātu nevainojami.

Kādus principus uzņēmējdarbībā ievērojāt?
Tos pašus, ko dzīvē. Nedari citam tā, kā negribi, lai dara tev! Biznesā svarīga reputācija. Ja ir vīrs un vārds, tad ir *okay*. Ja tā nav, tad par ilgtermiņa biznesu nav ko domāt.

Kas ir jūsu ģimene?
Sieva Nansija un bērni Nika, Kristis un Betija. Ģimene man ir pats galvenais. Dzinulis ir to finansēt tā, lai viņiem nekā netrūktu. Tāds man vienmēr bijis mērķis. Man arī tēvs bija tāds.
Nika dzīvo Rīgā, ir fitnesa trenerē. Beigušas divas augstskolas un mācās trešajā. Kristis nodarbojas ar apsaimniekošanu, kas saistīta ar mūsu nekustamajiem īpašumiem. Ar prieku skatos, kā viņš šajā sfērā aug. Trīs augstskolas nomainījies, bet šobrīd ir pauze. Viņš mēģina saprast, kurā jomā grib. Betija Ventpils tehnikumā

mācās viesmīlībā. Mēs tik daudz ģimenē runājam, ka izglītībai vajag uzmanīties vērtību, ka viņa izlēmuma uzreiz arī profesiju apgūt. Mēs esam demokrātiski – ne-mēģinām mācīšanos uzspiest, bet mums ir noteikums, ka palīdzam tikmēr, kamēr mācās. Ja ne, tad ar lielo dzīvi jātiek galā pašam. Noteikumi ir strikti, bet tāpēc lai viņi ir laimīgi un dara, ko katrs grib. Lai uz darbu iet ar prieku.

Ko citus vērtējat visaugstāk?
Godīgumu un atklātību. Visi pārpratumi rodas nesarunāšanās dēļ. Viss ir sarunājams. Biznesā ne vienmēr ir tikai patīkamas situācijas. Ak, Dievs, kādas tik nav bijušas! Dievs ar tiem, kuri no šim telpām aizgājuši ar nepelnītu finansiāli labāku stāvokli! Par to varu vainot tikai pats sevi.

Nepamanāji, nenokontrolēju, neizrunāju. Bet viņiem pašiem ar to jādzīvo. Vai spēs ar savu sirdsapziņu sadzīvot? Es nopelnīšu vienmēr. Es sevi pazīstu. Man nekas nav jāpierāda ne sev, ne citiem. Bet vai tie cilvēki spēs ar to dzīvot tālāk?

Kādas ir nākotnes vēlmes un ieceres?

Kad dzīves ātrumu noiet, tad cilvēks sāk kaut ko redzēt apkārtnē. Man ir tāda grāmata *Seit un tagad*, kurā šad tad ieskatos. Ir atziņa, ka nevar mainīt pagātni un arī nākotni, kas vēl nav iestājusies; var darīt šobrīd. Pēdējā laikā sevi pieķeru pie domas, ka nav ko tālu nākotni plānot. Dari šodien! Bet plāni un sapņi man saistās ar Kuldīgu. Es redzu, ko šeit vēl vajag un var izdarīt.

Vai vaļasprieki ir?
Agrāk bija slēpošana, ritenbraukšana, airēšana, skriešana, svāru zāle. Arī tagad sportoju, bet ne tādā mērā. Katru rītu uz treniņzāli nobraucu kilometrus trīs. Mums jābūs vienmēr bijuši dzīvnieki. Tagad – divi franču buldoģi un četri kaķi. Piektais – Roberts – dzīvo muižā. Ar suņiem jābrauc uz mežu. Nezinu, cik pa nedēļu, bet svētdienās 15, 16, 17 kilometrus nostaiģājam. Nansijai patīk sēņot – tad suņu izstaidzināšanai ir pievienotā vērtība.

Kurzemes Dzejas dienās Tukumā – arī citu novadu viesi

Par spīti pandēmijai Kurzemes literāti turpinājuši ražīgi strādāt un, kā jau ierasts septembrī, nosvinējuši Dzejas dienas. Par tradīciju kļuvis tas, ka ik gadu autori kādā Kurzemes pilsētā dalās paveiktajā, iepazīstas un apmainās idejām. Bet šogad pirmo reizi piedalījās arī Jaunpils, Engures un Kandavas pārstāvji. Kā goda viesi uzaicināti dzejnieki no citiem Latvijas vēsturiskajiem novadiem.

ATKLĀŠANA, VIDES OBJEKTS UN MEISTARKLASES

Dzejnieki tika sagaidīti ar kafiju, glāzi melnā balzama un garšīgām uzkodām. Atklāšana notika Katrīnas laukumā – skaistā un vēsturiski noslēpumainā vietā. Tukuma novada domes priekšsēdis Normunds Rečs aicināja priecāties un dalīties savā priekā ar citiem. Pasākuma rīkotāja Guna Roze bija gandarīta par labiem laika apstākļiem un to, ka par spīti pandēmijai izdevies visu noorganizēt tik īsā laikā. Pēc tam katrs novads iepazīstināja ar sevi. Kuldiģas dzejnieki bija sagatavojuši lirisku stāstījumu viens par otru, ventspilnieki lasīja savus dzejoļus, bet liepājnieki prezentēja jaunākās grāmatas, kas izdotas ar Liepājas universitātes atbalstu.

Tukumā tika atklāts vides objekts, kas vienlaikus kalpo kā grāmatu apmaiņas punkts, soliņš un piemiņas zīme, jo tajā tiks iekalti to literātu vārdi, kuru dzīve saistīta ar šo pilsētu. Pie piemiņas zīmes visi kopā nofotografējās.

Pēc tam katrs varēja izvēlēties sev interesējošo darbnīcu. Dzejniece Agnese Rutkeviča no Vidzemes mācīja aprakstīt kļūsumu, Raibīs (Oskars Orlovs) no Latgales runāja par vārdu spēlēm dzejā un Dace Micāne-Zālīte no Zemgales stāstīja, kā uzrakstīt lugu saistītā valodā.

Tukumā pie dzejas mikrofona – kuldiģdziece Helena Dzilna-Dzirnaka, tālāk no kreisās Ligita Mežkalne, Zanda Spulģīte un Inta Brūkle.

Agitas Puķītes (*Neatkarīgās Tukuma Ziņas*) foto

LASĪJUMI SKAISTĀS VIETĀS

Viena no svarīgākajām Dzejas dienu sastāvdaļām ir autoru lasījumi, jo tie ļauj dzirdēt citus un novērtēt viņu literāro izaugsmi, pašiem parādīt sevi. Šogad tie bija dalīti četros blokos: *Saules pusē* – dzejoļi par sauli, bērniību, *Saulaini gadi* – dzejoļi bērniem, *Laika aptumsums* – šībrīža sociālās, ekonomiskās, politiskās aktualitātes utt., *Atvērtās debe-*

sis – par visu pārējo. Līdztekus kurzemniekiem uzstājās arī goda viesi. Jāsaka, šoreiz diezgan daudz laika aizņēma ciemiņu lasījumi, līdz ar to, iespējams, daži pašmāju autori tā arī netika pie vārda.

Vēl viena lasījumu pievienotā vērtība – tie notika dažādās Tukuma vietās, un varēja iepazīt pilsētas skaistākās perles, tikai gribējās, lai organizatori būtu

padomājuši, kā tiem, kuri Tukumā ir pirmo reizi, vieglāk orientēties, atrodot vajadzīgās vietas.

SLAMS – POPULĀRS

Pirmo reizi Tukumā notika dzejas slams – dzejnieku sacensības, ko organizēja Liepājas radošā komanda un vadīja atraktīvā Liepājas dzejniece Linda Skranda. Slams bija ieguvis necerēti lielu atsaucību – 16 dalībnieku. Iespē-

VĒSTURE

■ Kurzemes Dzejas dienas katru gadu tiek rīkotas citā pilsētā, pirmo reizi – 1999. gadā Ventspilī. 2018. gadā tās notika Kuldiģā, pērn Talsos, šogad bija kārtā Tukumam, nākamgad – Saldum.

■ Idejas autors ir Liepājas rakstnieks Olafs Gūtmanis, bet sākotnēji to iedzīvināja Ventspils latviešu valodas un literatūras skolotāja Aija Bumbiere.

■ Kā vēsturiskajam novadam savas Dzejas dienas ir tikai Kurzemei.

jams, kādu vilināja iespēja izmēģināt ko jaunu, tāpēc daži pat īsti nezināja, uz ko pieteikušies, kādu varbūt motivēja galvenā balva – 50 eiro. Pēc sīvas cīņas par laimīgo uzvarētāju kļuva dzejniece Sanda Īvniece no Ventspils, kura atzina, ka vienmēr sapņojusi kaut kur uzvarēt. Viņu žūrija pat nosauca par māti Latviju, jo viņas dzeja satur īsti latvisku kodu. Skatītāju un žūrijas simpātijas izpelnījās arī atraktīvais Jurģis un nopietni nepopietnais Andžejš Beļvičs. Šis pasākums pierādīja, ka uzskats – jaunieši dzeju vairs neraksta – ir mīts, jo dalībnieku vidū bija gana daudz jaunu cilvēku.

FRIČA BĀRDAS VĀRSMAS MŪZIKĀ

Pasākums beidzās ar skaistu aktiera Arta Robežnieka koncertu, kurā viņš lasīja Friča Bārdas dzeju un dziedāja dziesmas ar viņa vārdiem. Muzikālo pavadījumu spēlēja Juris Vaivods. Klausītāji varēja gan notraust pa kādai aizkustinājuma asarai, gan priecāties līdz mazliet rotaļīgajai dziesmai par nāvi, nāvīti. Izrādās, arī šādi var runāt par nopietnām tēmām.

Kopumā Kurzemes Dzejas dienas pagāja pozitīvā noskaņā un sniedza gan daudz emociju, gan radošu impulsu, gan jaunu paziņanos. Uz tikšanos nākamgad Saldū!

Kā uzrakstīt lugu?

Daces Micānes-Zālītes darbnīca Dzejas dienās Tukumā vairāk vēstīja par drāmu nekā dzeju, tomēr sanākušie izvēli nenožēloja.

Lai arī radās tehniskas ķibeles un nevarēja parādīt prezentāciju, vadītāja runāja tik aizraujoši, ka prezentācijas trūkumu pat nemanīja. Šis ir pierādījums tam, ka talantīgam runātājam ne vienmēr vajag tehnoloģijas – dažkārt pietiek ar stāstījumu. Sarunas tēma bija dzejas valoda kā pamats skatuves inscenējumam, dzeja kā viena no augstākajām mākslas formām.

D.Micāne-Zālīte 2001. gadā saņēmusi Rīgas domes pasūtījumu rakstīt libretu operai par Pēteri Šņori, kapteini, kas savulaik saukts par Vidzemes Kolumbu,

vienu no jūrmieciņas aizsācējiem ar visai dēkainu dzīvesveidu.

Kā skaidroja autore, vajadzētu sākt ar to, ka tiek izveidota lugas tēlu sistēma un noskaidrotas iespējamās darbības vides. 80% no rakstīšanas patiesībā aizņem pētniecība, materiālu vākšana. D.Micāne-Zālīte vispirms izpētīja tēla biogrāfiju un skatījusies, kādi tēli vēl vajadzīgi. Galvenais esot nepakļauties lugas pasūtītājam – nerakstīt lomas konkrētam aktierim vai konkrētai vajadzībai, bet būt brīvam savā fantāzijā. Darba laikā personas var nākt klāt, bet pamatam jābūt

skaidram. Lai izveidotu lugā nepieciešamo intrigu, palīgā ņemts tēls no latviešu folkloras – Jūras māte. Tā pārveidota mistiskā būtnē Marē, kas kārdina un rauj pie sevis dzelmē. Lugā var izmantot gan reālas, gan mītiskas vietas, īpaši jāizvēlas tādas, kas saistās ar ko eksotisku vai romantisku.

Poētiskā lugā iederīgs ir t.s. maģiskais reālisms – mītiskās pasaules ienākšana reālajā. Skatuves karaliene ir nosacītība, tāpēc uz tās var atļauties parādīt arī reālajā dzīvē neiespējamo, skaidroja autore. Lugas varoņiem jābūt ar skaidru mērķi un lielām idejām. Varoņim tādām jābūt no pirmās līdz pat pēdējai aintai. Lugā tiek izmantoti arī vēsturiski notikumi. Reālās dzī-

ves epizodes drīkst un pat vajag mainīt vietām – hronoloģiskā secība nav precīzi jāievēro, tā jāpakārto mākslinieciskajām vajadzībām, uzskata D.Micāne-Zālīte.

Liela uzmanība jāpievērš t.s. atslēgas momentiem, kuros atklājas galvenā varoņa idejas, mērķi, rīcības motīvi vai arī notiek pārmaiņas raksturā. Svarīgi parādīt to brīdi, kad varoņa griba uzvar vājumu un viņš tiek sagatavots nākamajam svarīgajam solim. Var izmantot tādus tēlus, kuru nozīme nav uzreiz saprotama. Tā minētajā lugā parādās noslēpumains svešinieks, kas seko varoņa gaitām, un tikai beigās ir saprotams, ka tas ir pats Kristofers Kolumbs.

Luga nedrīkst būt varoņa dzī-

ves pārstāsts. Tai jāakcentē lielās vērtības – tas, ko cilvēks spēj, viņa idejas. Nereti grūtākais esot tikt līdz beigām – lugas un varoņa. Tad var izmantot tautas mītiskos priekšstatus par nāvi. Lugas gaitā kā simbolus var lietot laikapstākļus, lai radītu vajadzīgo noskaņu.

Darba rakstīšanā autore mācījusies drosmi un uzticēšanos radošajam impulsam. Luga esot kā šaha spēle – tiek izspēlētas balto un melno kauliņu attiecības. Galvenais poētiskā lugā esot izmantot *lielo valodu* – sadzīvīskā var neļaut tikt klāt lielajām idejām. Ar lugu esot jāauklējas kā ar bērnu. Kamēr autore raksta, citiem savu darbu parasti nerādot. Kad tas pa-beigts, tad par to varot arī runāt.

Aija Puzarele

SARUNA AR JUBILĀRI

Lielā laime sastāv no mazajiem priekiem

„Man patīk, kā pavasarī ābeles zied. Patīk, kā rudenī āboli birst un kokiem krāsojas lapas. Es dvēselē esmu lauku cilvēks. Nebaidos no darba un priecājos par dabu,” saka Sanita Vickope.

„Dzimšanas dienā man ikreiz sākas ne tikai jauns dzīves, bet arī darba posms. Tādēļ ikreiz liekas, ka priekšā izaicinājumi un pārmaiņas,” saka Kuldīgas Centra vidusskolas latviešu valodas skolotāja Sanita Vickope.

DUBULTI SVĒTKI – DIVKĀRŠS PRIEKŠ

Sanitai un arī dvīņumāsai Santai Vickopei, kura Viļa Plūdoņa Kuldīgas vidusskolā ir sākumskolas pedagoģe, 14. septembrī ir dubultsvētki – dzimšanas un vārda diena. „Vecāki bijuši ļoti apdomīgi un tālredzīgi, dodot mums vārdu. Nav tie trauki pēc ballītes jāmazgā divreiz gadā,” smeļ Sanita. „Kā bērnībā, tā arī tagad svinam kopā ar māsu. Tas ir ļoti jauki, ka var to darīt kopā ar labu draugu. 24. augustā dzimšanas diena ir vecākajai mātai Intai, bet mammai – 9. septembrī. Bērnībā bija ierasts, ka tika rīkota liela kartupeļu talka, kas beidzās ar mūsu visu dzimšanas dienas svinībām. Ne jau mazām – ar īstām svinībām.”

INTERESĒ LITERATŪRA

Sanita bērnībā dzīvojuši Turlavā. „Sākums bija Maras muižā, kur ģimenei tika piešķirts dzīvoklis, jo vecāki strādāja kol-

hozā. Tagad ir interesanti aizbraukt un paskatīties, kā muižā viss mainījies. Mācījos Turlavas pamatskolā, tad vidusskolā Aizputē un universitātē Liepājā,” stāsta Sanita. Lai arī studējusi Pedagoģijas fakultātē, neesot domājusi strādāt skolā. Viņu interesējusi literatūra – gribējusi to apgūt padziļināti, lai paplašinātu redzesloku.

BŪT LABAM CILVĒKAM

„Pēc augstskolas dzīve kaut kā pati ievirzīja, ka nonācu savā pirmajā un vienīgajā darbavietā – toreiz Kuldīgas 3. vidusskolā,” stāsta Sanita. „Dzīve vienmēr mūs katru ieliek tieši tur, kur nepieciešams. Kā un kad vajag. Nu jau man skolā rit 25. gads. Gandarījumu sagādā darbs, skolēnu veikums, pateiktais *paldies*. Man patīk redzēt, kā no spurainā piecklasnieka izaug labs cilvēks. Zināšanas katram ir svarīgas, bet vissvarīgākais man liekas:

lai katrs iemācās būt laimīgs un labvēlīgs pret pasauli. Svarīgi ir būt labam cilvēkam. Labam darba darītājam.”

SAVĒJO IZJŪTA

Vistuvākie cilvēki Sanitai ir dzīvesbiedrs Aigars, māsa, vecāki un krustvecāki, krustmeitas un Gabriela. Bet tikpat svarīgi, kā pavadīt laiku ar viņiem, esot arī uzturēt saikni ar attālākiem radiem. Tas dodot stabilitātes izjūtu. Prieku Sanita prot smelties no ikdienas sīkumiem. Viņai patīk būt pie jūras, kas ar savu vareņību atgādina, ka cilvēks nav visa kronis. Patīk ogot, strādāt dārzā, skatīties teātra izrādes, apmeklēt koncertus, lasīt grāmatas. Dzīve esot krāsaina, ja prot ar savām darbībām to dažādot un par tās iespējām priecāties.

Jolantas Hercenbergas
teksts un foto

STĀRĶA VĒSTIS

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 9. līdz 16. septembrim piedzimuši četri puikas un četras meitenītes.

Vienam puikam vecāki vārdu vēl domā, pārējiem bērniem doti šādi vārdi: Horens, Ivo, Jānis, Madara, Elija, Karlīna un Amēlija Marta.

Prieks par trešo dēlu

Nika Pobusa-Segliņa un Aivars Segliņš 15. septembrī 10.49 sagaidījuši trešo dēliņu – Jāni. Mājās gaida 12 gadus vecais Marks Markuss un četrgadīgais Jēkabs. Abi brāļi ļoti gribējuši māsiņu, tomēr priecājoties, ka brālim iedots vārds Jānis. „Mēs smejamies, ka es kā karaliene starp vīriešiem,” saka Nika. „Kas tā nekais? Esmu priecīga par vēl vienu dēlu, jo pieredze ir jau.” Jānis gaidīts dažas dienas agrāk, taču piedzimis kā pārsteigums tantei Sandrai vārdadienā – 57 cm garš un 4,2 kg smags.

Elisas Rudzītes teksts un foto

JOKS

- Gustiņ, tūlīt pat beidz mocīt kaķi un pievērsies vijolei!
- Es jau esmu pievērsies vijolei.
- Tad beidz mocīt vijoli un nāc ēst vakariņas!

DĀRZA DARBI

No 18. līdz 25. septembrim

Ārija Rudlapa,
agronome

18. septembris. Sēšanai un stādīšanai ne-labvēlīga diena. Arī ilgstošai uzglabāšanai paredzētos augļus un dārzeņus nav ieteicams vākt. Apstrādā augsni nezāļainos laukos. Novāc nevietā augošu krūmus. Sakārto noliktavas un dara citus darbus.

19. septembris. Sakņu diena. Stāda kokus, krūmus un lakstaugus no konteineriem. Sēj zālājus, graudaugus un zaļmēslojuma augus.

Novāc sakņaugus.

20., 21. septembris. Ziedu dienas. Pārstāda un stāda ziemcietes, ziedošos dekoratīvos krūmus, arī narcises, lilijas un citas pavasara sīpolpuķes. Norok gladiolu sīpolus. Ievāc ārstniecības augus un materiālus floristikai, kā arī puķu sēklas.

22., 23. septembris. Lapu dienas. Laista augus. Sēj zaļmēslojuma augus un zāli. Stāda kokus un krūmus. Pļauj zālienu. Apgriež skābenes, ja saaugusi pārāk liela lapu masa.

24., 25. septembris. Augļu dienas. Novāc augļus, ogas, tomātus, ķirbjus. Gatavo ievārījumu, konservē, skābē, noliek glabātavās. Stāda augļu kokus un ogulājus. Sēj ziemājus.

MANAS ATZIŅAS

„Viss, kas mani spārno”

Agnese Čiče,
mūzikas skolotāja, bērnu un
jauniešu ansambļu vadītāja

■ **Man dzīvē vissvarīgākais ir būt harmonijā.**

■ **Vērtīgākā atziņa, ko esmu guvusi:** „Ja tu spēj saskatīt skaistumu, tad tikai tāpēc, ka skaistums ir tevī pašā. Pasaule ir kā spogulis, kurā katrs redz sevi pašu.” (Paulu Koelju.) Sākt ar sevi un tad gaidīt no citiem.

■ **Es dzīvē nekad laikam neiemācīšos peldēt.**

■ **Mans vislielākais sasniegums ir viss, kas mani spārno un liek dvēselei dziedāt.**

■ **Man darbā vissvarīgākā ir apziņa, ka no mana darba ir jēga un tas kādam ir vajadzīgs.**

■ **Sāpīgākā mācība ir vienmēr tā, kas rada sāpes.**

■ **Godaprāts ir vērtīga īpašība, kas nemētājas ik uz stūra.**

■ **Viedums katram nāk ar gadiem un briedumu.**

■ **Vērtīga grāmata ir tā, kas stāstu atdzīvina līdz tādai sajūtai, ka tu sāc dzīvot tai līdzīgi.**

■ **Visvairāk mani apbēdina negodīgums.** Un situācijas, kurās esmu kā ķīlniece un manos spēkos nav līdzekļu, kas ļautu ko mainīt.

■ **Mani iepriecina ikdienas sīkumi, kas dzīvei piešķir krāsas un pasauli veido skaistāku.**

■ **Smieklīgākais, ko esmu piedzīvojusi, ir situācija, kas sākumā bijusi ar traģisku noti, bet pēc laika pārtapusi par komēdiju, par ko tagad smejas visi, kuri šo stāstu izdzīvojuši.**

■ **Latvija man ir mājas, dzimtene, patriotisms.**

■ **Kuldīga man ir pilsēta ar dvēseli.**

■ **No saviem vecākiem esmu piedzīmusi. Paldies viņiem par to!**

■ **Īsti vīrišķīgs vīrietis ir katrai sievietei savs.**

■ **Īsti sievišķīga sieviete ir vairāku komponentu savirknējums, kurā sievišķība mijas ar eleganci, prāts – ar inteliģenci.**

■ **Tuvākās nākotnes vislielākā vēlēšanās ir sasniegt savu sapņu piepildījumu. Sīkāk nevaru stāstīt, jo par sapņiem nedrīkstot runāt skaļi.**

NEDĒLAS VIESIS

Viens sapnis piepildīts

Vienības velobraucienā Siguldā noticis arī Latvijas čempionāts šosejas riteņbraukšanā, un elites vīru grupā uzvarējis komandas *Amore&Vita-Prodir* braucējs, kuldīdznieks VIESTURS LUKŠEVICS.

Vai valsts čempiona tituls bija lielākais sapnis?

Negribētu teikt, ka tas lielākais, drīzāk viens no mērķiem. Par čempionu kļuva arī U23 grupā 2009. gadā. Tas gan ir klasi zemāk, bet elites klasē par čempionu kļuva pirmo reizi. Mans sapnis ir kas cits, ko gribētu savas karjeras laikā īstenot.

Un kāds tas būtu?

Vispirms jau, protams, kamēr ir iespēja, gribētu turpināt riteņbraucēja karjeru. Riteņbraukšana ir mans sapņu darbs. Gribas braukt *World Tour* līmenī, tikt uz starta *Giro d'Italia*. Ja liktu izvēlēties, tas būtu nevis *Tour de France*, bet gan *Giro d'Italia*.

Kāpēc tā?

Kad sāku trenēties, pasaulē populārs bija itāļu riteņbraucējs Marko Pantani. Tolaik sacensībām *Giro d'Italia* līdzī sekoja arī Latvijas žurnālisti – tā ieguvu informāciju. Romans Vainšteins uzvarēja vienā no posmiem. Kopš tā laika mans mērķis ir tur nokļūt.

Vai tas ir izpildāms?

Nekas jau nav nereāls. Kamēr esmu vēl profesionāls sportists, tas ir paveicams. Protams, nedaudz vajadzīga veiksmē, sagādīšanās. Vispirms jau tāda, lai tiktu komandā, kas šajās sacensībās brauc.

Atgriezoties pie Latvijas čempionāta, vai jau startā jūti, ka šī būs tava diena?

Pat nezinu (smejas). Pirms sacensībām mums, elites sportistiem, bija pretenzijas, jo 100 kilometru distance ir īsa un neierasta. Tā varētu būt laba amatieriem. Mums parasti tā ir virs 150 kilometriem. Mēs, profesionālie braucēji, nedaudz uztraucāties, vai spēsim izkontrolēt, lai sacensību laikā nenotiktu kas negaidīts.

Šogad pandēmijas dēļ cita varianta nebija. UCI (Starptautiskā Riteņbraukšanas federācija) šogad apstiprinājusi 100 kilometrus. Lai nezaudētu UCI punktus, čempionāts jāriko tādā formātā.

Sapratām, ka uzreiz startā *jā dod lielāka gāze*. Uztaisījām tos 100 kilometrus ļoti ātrus. Jau no pirmajiem kilometriem izveidojām desmit bēgļu grupu, kas faktiski noturējās līdz galam. Pēdējos 15 kilometros ar vienu braucēju vēl aizbēgām no bēgļu grupas.

Pirms čempionāta par īso distanci biju uztraucies, un Ģirts Vēvers sacīja: „Viestur, apmierinātais būs tikai viens, un tas būs uzvarētājs.” Beigās izrādījās, ka tas biju es pats (smejas).

Pedalījos arī Latvijas čempionātā individuālajā braucienā.

Sacensību brīdī. Viesturs priekšplānā.

Divi kuldīdznieki. Divi riteņbraucēji: Ģirts Vēvers un Viesturs Lukševics.

Latvijas čempionātā šosejas riteņbraukšanā uz augstākā pakāpiena – kuldīdznieks Viesturs Lukševics.

Elites grupai bija jāpieveic 20 kilometru, un tur man ceturtais rezultāts. Šajā disciplīnā startēju ļoti maz. Nepaveicās ar inventāru – no Itālijas grūti atlidot ar diviem riteņiem. Individuālajam braucienam tas ir citādāks – aerodinamiskāks. Šai disciplīnai riteņi aizdeva Aigars Zvingulis. Paldies arī Ģirtam Vēveram – grupas braucienam izpalīdzēja ar riteņa ratiem. Arī viņi abi bija uz starta amatieru braucienā un

katrs savā vecuma grupā kļuva par līderi.

Vai šosezon tev būs vēl kādas sacensības?

Došos uz Itāliju, piedalīšos sacensībās *Giro d'Appennino*. Pārstāvēšu savu komandu *Amore&Vita-Prodir*. Man būs iespēja jau tajās braukt ar čempiona kreklu Latvijas karoga krāsās. Kurš uzvar nacionālajā čempionātā, tas atlikušo laiku līdz nākamajam čempionātam brauc ar

šādu kreklu. Tas ir liels gods.

Tālāk ir maza jautājuma zīme. Jāraugās, kas notiks ar pasaules čempionātu Itālijā 27. septembrī. Pagaidām ir 85%, ka tajā braukšu. Par tālāko grūti spriest, jo Eiropa saistībā ar vīrusa izplatīšanos atkal iezīmējusies sarkanā krāsā. Galvenais, lai nākamā sezona var sākties laikus.

Cik bieži iznākt iet uz Covid-19 testu?

Šogad man bijuši kādi desmit. Kad sezona atsākās, pirms katrām UCI sacensībām divi: viens sešas dienas iepriekš, otrs – trīs dienas iepriekš. Kad pārrados mājās, arī tad nemitīgas pārbaudes. Mēs, profesionālie sportisti, esam visvairāk kontrolētie. Bet, no otras puses, pats jūtos drošāk.

Cik ilgi vēl ir līgums ar komandu Amore&Vita-Prodir?

Tas beidzas šogad. Es gribētu turpināt, jo esmu nopelnījis Latvijas čempiona kreklu. Grūti šobrīd pateikt ko vairāk.

Vai treniņus aizvadi mājās vai kopā ar komandu?

Kad sākās pandēmija, bijām atgriezušies no sacensībām Kolumbijā. Tad vēl viss bija kārtībā, gatavojāmies mačiem Itālijā, bet sākās ierobežojumu laiks. Paliku mājās. Es, Kristis Neilands, Arvis Sprude, Ģirts Vēvers un vēl citi vietējie braucāmi treniņos, uzturējām sevi formā. Latvijai bija tas pluss, ka drīkstējām trenēties laukā. Itāli un spāņi divus mēnešus sēdēja telpās, laiku aizvadot uz treniņiem. Kad augustā sezona atsākās, no sacensībām braucu uz

mājām – Itālijā nesēžu.

Ar Kristu pārrunājām: esot mājās, pēc ilgāka laika atkal varēja redzēt gadalaiku maiņu. Parasti uz Itāliju aizlido februārī, un Latvijā tad vēl diezgan liela ziema. Ja mājās atlido ar pārtraukumiem, nejut pāreju no ziemas uz pavasari, no pavasara uz vasaru.

Savā ziņā pandēmija cilvēkiem lika mazliet apstāties no pasaules ātruma. Apskatīties, ka ir arī citas vērtības, ne tikai ekonomika un nauda.

Nupat aizvadīta Tēva diena. Cik daudz, tavuprāt, tēvam jāiesaistās bērnu audzināšanā?

Domāju, ka tikpat, cik mammai: 50 uz 50. Tā dabā iekārtots – bērnam ir gan tēvs, gan māte. Veselīgākas ģimenes noteikti ir tās, kurās audzināšanā iesaistījušies abi vecāki. Saka, ka meitai tēvs ir pirmā mīlestība, bet dēlam – pirmais varonis. Lai izpelnītos bērnu mīlestību, ar viņiem jāpavada laiks, jāiesaistās viņu dzīvē. Meitiņa vienmēr no manis gaida atbalstu, aizsardzību, bet no mammas – mīlumu, labestību. Līdzīgi ir ar dēlu. Diemžēl vīrieši bieži vien visas rūpes par bērniem nogrūž uz sievietes pleciem. Tas nav pareizais modelis.

Cik veci ir tavi bērni?

Meitai Katrīnai ir pieci, dēlam Kristoferam Ziemassvētkos būs trīs gadi. Brīvā laika man maz, bet brīvdienas cenšamies pavadīt kopā atpūšoties.

Inta Jansone
Viestura Lukševica arhīva foto

ŠAHS

Kuldīgā satiekas spēcīgākie

Divu kausu izcīņā piedalījies 52 Latvijas šahisti.

Kuldīgas sporta skolas 56. kausa un Danas Reiznieces-Ozolas 15. kausa izcīņa pulcēja teju visus labākos Latvijas jaunos šahistus.

Sporta skolas kausa izcīņā dominēja Rīgas šaha skolas trenera Aivara Stašāna komandas, kuras ieņēma pirmās trīs vietas. Kuldīgas komanda dalīja 7.–8. vietu.

Ieskaisti deva Līva Vaivade, Ance Reiha un Krišs Sproģis.

D.Reiznieces-Ozolas kausa un naudas balvu izcīņā uzvarēja rīdzinieks, nacionālais meistars Maksims Golubovskis. Otrā un trešā vieta Rīgas šaha skolas audzēkņiem Rihardam Bekasovam un Dāvidam Pikšim. Jaunietēm labākās bija Agnesa Stepānija

Ter-Avetisjana, Madara Golsta un Ramona Golsta (visas no Rīgas šaha skolas).

No Kuldīgas L.Vaivadei kopvērtējumā 25. vieta (8. vieta jauniešiem), A.Reihai – 27., K.Sproģim – 33., Nellijai Jēkabsonai – 39., Raivo Šteinbergam – 42.

Gunāra Gertnera foto

IESAKA SPECIĀLISTE

Kad spiediens augsts vai zems

VINETA BAUKŠE, fizioterapeite

HIPERTONIJA ir slimība – stabili paaugstināts arteriālais asinsspiediens. Jo šaurāka asinsvadu gultne, jo ātrāka straume. Viss jā dara pēc ārsta rekomendācijām.

Regulāri vingrinājumi ir ieteicami, lai:

- normalizētu ķermeņa masu,
- labā formā uzturētu sirds un asinsvadu sistēmu,
- mazinātu holesterīnu,
- stimulētu vielmaiņu,
- mazinātu stresu.

Vingrinājumi jāizpilda ne mazāk kā trīs reizes nedēļā 30–

45 minūtes. Vēlams, katru dienu. Der pastaigas, lēns skrējienis, brauciens ar riteni, nūjošana, slēpošana, izjāde. Vajadzīga arī atpūta, lasīšana, mūzikas klausīšanās, labs miegs, pilnvērtīgs uzturs. Jāatmet smēķēšana.

HIPOTENSIJA – arteriālā asinsspiediena pazemināšanās. Organisms, kas darbojas, ja asinsspiediens ir zems, atgādina dzinēju, kas darbojas ar mašīnu apgriezieniem. Cilvēks ātri nogurst, ir pazeminātas darba spējas, sevi jāpiespiež ikdienas gaitām, ir reibonis, biežas galvassāpes.

Pieceloties no gultas:

- jāizstaipās, aktivizējot asinsriti;
- brokastis gultā nebūs izlaidība, bet gan rūpes par labu pašsajūtu. Der stipra tēja, kafija, var ar cepumiņu;
- jāceļas lēni, pakāpeniski. Jāapsēžas, kājas jāpārliet pāri gultas malai, lēni jāslējas augšā, lai sirds un asinsvadu sistēma pielā-

gojas darbam vertikāli.

Der regulāras pastaigas, skrējienis, nūjošana, peldēšana, sporta spēles, kāpšana pa trepēm, kontrastduša.

Sportojojot jāievēro pareizi treniņa principi: iesildīšanās, galvenā daļa, atsildīšanās. Nevajag sporta nodarbībās piedalīties uzreiz pēc ēšanas. Fiziskām aktivitātēm jābūt patīkamām – tām jā rada gandarījums.

Par slodzes intensitāti neatkarīgi no fiziskās sagatavotības, vecuma, dzīvesveida, ķermeņa svara, auguma garuma vai citiem parametriem liecina trīs faktori:

- spēja slodzes laikā sarunāties,
- sirdsdarbības ātrums,
- pašsajūta.

Pēdējais ir visvienkāršākais – tiklīdz fiziskā slodze liek justies slikti, to vajag samazināt.

Regulāra un neilga brīvā laika nodarbe ar zemāku intensitāti ir labāka nekā neregulāra un jaudīga. Regulāra slodze ir vislētākā un visvienkāršākā terapija, lai samazinātu sirds slimību risku.

NOVUSS

Cīņa par vietu finālā turpinās

Kuldīgas atklātā individuālā novusa čempionāta trešajā posmā, kurā startēja 16 spēlētāju, arī šoreiz 1. vietas liktenis izšķīries pēdējā kārtā, kad Mārupes pārstāvis Ģirts Bikse pieveicis Jāni Griškevicu no Kuldīgas.

Līdz ar to par posma uzvarētāju kļuvis Ģ.Bikse, 2. vietā Aivars Grīnvalds (Kuldīga), 3. – J.Griškevics. Līdz ar to vietu finālā nodrošinājis A.Grīnvalds, bet Ģ.Bikse un J.Griškevics to jau bija izdarījuši agrāk.

Ceturtais posms notiks svētdien, 18. oktobrī, 10.00 Kuldīgas novusa kluba telpās Alsungas kultūras namā. Pieteikties līdz 17. oktobra 10.00 pie galvenās tiesneses Anitas Lejas (tāl. 29285364, e-pasts: anitaleja@inbox.lv).

SPORTA SKOLA

Baseinā sezona sākusies

Kopš pirmdienas darbu sācis Kuldīgas novada sporta skolas peldbaseins.

Lai pierakstītos brīvajam laikam, kā arī painteresētos, vai atļautais apmeklētāju skaits nav pārsniegts, jāsaņem administrāciju pa tālr. 20222085. Šajā mācību gadā te regulāri notiks arī bērnu peldētācības. Tie abonementu īpašnieki, kuri Covid-19 dēļ nevarēja baseinu apmeklēt, var šo iespēju izmantot šajā sezonā.

KIKBOKSS

Pārbrauc ar godalgām

Kluba *Team Kuldīga* dalībnieki labus rezultātus guvuši starptautiskajā kikboksa turnīrā *Silver Griffin III Rēzeknē*. Mājās atvestas piecas medaļas.

Savā svara kategorijā un vecuma grupā uzvarējuši Alekss Leonovs un Eduards Blūms, 2. vietu izcīnījuši Kristis Kristers Rēvalds, Māris Ūdriņš un Nils Ratnieks.

RITENBRAUKŠANA

Audzēkņiem laba pieredze Smiltēnē

Ar sacensībām grupas braucienā Smiltēnē beidzies Latvijas jaunatnes kausa izcīņas seriāls.

Šoreiz bija gatavots 3 km aplis – šaurs un sarežģīts, kas beidzies ar 400 m garu bruģa kalnu.

D grupā Anna Limbaite 4. vietā, Kaspars Šabāns – 7., Danils Zozuļa – 10., Roberts Jurjurs – 14.

C grupā Kristaps Pelēkais 2. vietā, Kaspars Šalme – 6., Uvis Zvirbulis – 8., Gatis Gruntiņš – 13.

B grupā 4. vieta Gustam Lapiņam, 14. – Jānim Priedoliņam, 17. – Kristeram Skrubim.

Junioriem Kaspars Ilšjāns 4. vietā, Ritvars Šalme – 10. Šai grupai seriāls gan vēl turpināsies.

SPORTA KALENDĀRS

■ 19.IX 10.00 Kuldīgas hallē (Piltenes ielā 25) – Roberta Reimaņa piemiņas turnīrs **GALDA TENISĀ**.

■ 19., 20.IX 11.00 Kuldīgas sporta namā (Virkas ielā 13) – Latvijas Jaunatnes **BASKETBOLA** līgas sacīkstes U14, U15 grupai.

■ 26., 27.IX 10.00 Kuldīgas novada sporta skolas bāzēs – 55. starptautiskais turnīrs **VOLEJBOLĀ Kurzemes**

kauss.

■ 27.IX 19.00 Kuldīgas hallē – Latvijas meistarsacīkstes **FLORBOLĀ** 1. līgā: *Kuldīga/KNSS – Leģions/Grobiņas novads*.

■ 27.IX 11.00 Alsungas vidusskolas zālē – novada čempionāts **BOKSĀ**.

Par sporta pasākumiem, rezultātiem informējiet e-pastā:
inta.jansone@kurzemnieks.lv!

PASĀKUMI

Kuldīgā

Bibliotēkā

30.IX 16.00 lasītāju klubs.

Mākslas namā

21.IX 18.00 kundalini joga (vada Luīze Vecmane).

22.IX 16.00 tikšanās ar rakstnieci Daci Priedi un prāvestu Andri Vasiļevski ciklā *Grāmata tapusi Kuldīgā* (vada Mārīte Milzere).

Senioru skolā

Sporta skolas zālē 18., 21., 25. un 28.IX 11.00 vingrošana labsajūtai (vada sporta skolotāja Ligita Žēpere).

Pie mākslas nama 23.IX 16.00 kustību nozīme veselības uzturēšanā (vada fizioterapeite Vīneta Baukše).

Mākslas namā 24.IX 15.00 biodeja (vada psiholoģe Vīneta Grīvza). 29.IX 10.00 deju terapija (vada Zīta Serdante). 30.IX 11.00 sabalansēts uzturs, uztura bagātinātāji (vada speciāliste Līga Jaunzema).

Pagastos

KURMĀLĒ

Priedaines bibliotēkā no 21.IX *Kuldīgas paletes* gleznu izstāde *Runču laikā*. **Pasākumu zālē** līdz 30.IX *Kuldīgas paletes* dalībnieka Kārļa Dazarta gleznas.

Pagasta pārvaldes pagalmā 25.IX 13.00 Miķeļa tirgus kopā ar Vilgāles skolēniem.

LAIDOS

Bitītē 18.IX 12.00 pagraba krājumu degustācija un līdz 25.IX rudens ražas izstāde.

Laidu bibliotēkā līdz 30.IX izstāde *Grāmatu zīmes* no Robertu ģimenes kolekcijas.

Sermītes bibliotēkā 25.IX 18.00 erotisko romānu rakstnieces Karīnas Račko grāmatas *Netirā* prezentācija.

Muzicēš Renārs Veličko. Līdz 31.IX Daces Zeltiņas un Elīnas Šuršinas gleznu izstāde *Divas pasaules*.

RENDAS BIBLIOTĒKĀ

Septembrī Inas Sniķeres rokdarbi.

RUMBĀ

Bukaišos 18.IX 15.00 sezonu sāk amatierēātris; 22.IX 14.00 radošā darbnīca.

Bibliotēkā 22.IX 10.00 radošā darbnīca.

ĒDOLĒ

Kultūras namā Oļģerta Visvalža Grūbes fotoizstāde *Te – manas mājas*; 26.IX 17.00 brīnumu cirks *Ceļojums pie baltā lāča*; 3.X 19.00 koncerts un balle: grupas *Apvedceļš* solists Jānis Krūmiņš, DJ Gunch.

PELČOS

Bibliotēkā septembrī Kuldīgas BJC izstāde *Pastaiga pa pils juntu*.

TURLAVĀ

Bibliotēkā līdz 21.X Vladislava Kundziņa fotoizstāde *Ainavas*.

Dižgaiju parka estrādē 25.IX 13.00 Miķeļdienas tirgus, folkloras kopa *Atštāukas*.

Kultūras namā 27.IX 15.00 Skrundas amatierēātra izrāde – Aivas Birbeles komēdija *Zaļā zona*.

Maras muižā 20.IX 19.00 koncerts *Arpa Sola*: Dārta Tisenkopfa spēlēs klasikas un latviešu komponistu skaņdarbus arfai.

VĀRMĒ

Liepu birzī 19.IX 10.00 gadatirgus: kapela *Luste*, amatierēātris *Es un tu*, līnijdeju grupa *Romance*. Būs roku laušanās, Katerinas Agapovas un zirga Populārs demonstrējumi, tradicionālais dārzeņu sautējums, bada pankūkas, alus, umurkumurs.

Skrundā

Skrundā 19.IX 10.00 Pasaules talkas dienā tiks stādīti rododendri

parkā pie mūzikas skolas.

Kultūras namā līdz 14.X mazajā zālē fotostudijas *Fotast* izstāde *Refleksija*.

Jauniešu centrā 23.IX 17.00 cīņas mākslas džudžitsa nodarbība. 24.IX 8.00 galda hokeja treniņi.

NĪKRĀCĒ

Bibliotēkā septembrī Bīrutas Leikartes kinderolu figūrīņas; 26.IX 14.00 Dzejas dienās – rīdziniece Iveta Pudāne ar krājumu *Citas vērtības*.

Atpūtas centrā 19.IX 10.00 novusa turnīrs.

RAŅĶOS

Bibliotēkā 19.IX 16.00 *Dzeja un mūzika*: Rasma Urtāne (dzejoļi un dziesmas), Reinis Galeniēks (vijole).

RUDBĀRŽOS

Bibliotēkā līdz 2.X izstāde *Zīmējumi dzejas noskaņās*; Skrundas mākslas studijas darbi. 21.IX 15.00 latvisko tradīciju pēcpusdienu *Miķeļdienu sagaidot*.

Kultūras namā Vladislava Kundziņa fotoizstāde *Ziedi*. 26.IX 15.00 Kārļa Neimaņa koncertprogramma *Kā būs, tā būs*.

Rudbāržos 26., 27.IX 9.00 rudens tirgus, atrakcijas, zupa.

Alsungā

Kultūras namā 19.IX 18.30 cirks *Ciemos pie baltā lāča*.

Pasta laukumā svētdienās 12.00 Suitu tirgus.

Svētā Miķeļa svētki 25.–27.IX.

saimniece Taiga Reķe ar palīdzēm iesaistīs ēdienu gatavošanā. Koncertā uzstāsies vidējās paaudzes deju kolektīvi *Ance*, *Usma* un *Tārgale*, arī *Ances* senioru kolektīvs, tautas mūzikas

ansamblis *Tals' trimiš* un folkloras kopa *Talsi*. Vējturu namā 15.30 Usmas amatierēātris *Suflē* rādīs E.Vulfa lugu *Grūts uzdevums*. Bet 20.IX 17.00 tur būs Jura Kaukuļa solokonzerts.

Ābolu balle Jūrkalnē

19. septembrī 13.00 Jūrkalnes Ugunsplāvā sāksies pasākums *Ābolu balle rudens saulgriežos*.

Etnogrāfiskais ansamblis *Māģie suiti* aicinās atcerēties rudens saulgriežu tradīcijas un rituālus,

KURZEMĒ

VENTSPILĪ

Koncertzālē Latvija 19.IX 19.00 vācu pianista Sebastiana Knauera un kamerorķestra *Sinfonietta Rīga* koncerts, diriģē Normunds Šnē, L.van Bēthovena iedvesmotas komponista Arāša Safaiana variācijas *Šis ir (ne) Bēthovens*.

LIEPĀJĀ

Viesnīcas *Promenade Hotel Hika*

zālē 19.XII 19.00 grupas *Kurland Quintet* jaunā programma *Baltā laika stāsti*: Kārlis Catlaks (klarnete), Reinis Lapa (flauta), Mārtiņš Zālīte (oboja), Artis Zēns (fagots), Ingus Novicāns (mežrags), aktieris Gundars Āboliņš. Jāņa Strazda jaunadarbs *Baltā laika stāsti*, skanēs arī Mocarts, Čaikovskis, Ibērs, Šostakovičs, Morikone un Pjaccolla. Biļetes *Biļešu paradīzē*.

SALDŪ

O.Kalpaka laukumā 19.IX no 14.45 līdz 18.15 antīko automobiļu kluba *Padomju tehnikas sekcija* sezonas noslēguma brauciens *Saldus piepilda*.

VALDEMĀRPILĪ

19.IX Pasaules talkā taps pirmais Laimes koku parks. To stādīs arī Lielās talkas patrons, Valsts prezidents Egils Levits.

KINO

Kultūras centra kinozālē

20.IX 14.30, 21.IX 17.40, 22.IX 17.30, 23.IX 17.40, 24.IX 17.30 ASV, Kanādas, Honkongas piedzīvojumu filma *Mulana*. Režisors Nikijs Karo. Lomās: Liu Jifei, Donijs Jens, Džeisons Skots Lī, Gongga Lī, Džets Lī u.c. Stāsts par bezbailīgo Mulanu, kura uzdodas par vīrieti, lai iestātos armijā un cīnītos pret Ķīnas iekarotājiem. Būdam leģendāra kareivja meita, Mulana kaujas laukā aizvieto slimo tēvu, vēl nezinot, ka būs lemts iemantot slavu kā vienai no izcilākajiem karotājiem Ķīnas vēsturē.

20.IX 17.00, 21.IX 20.00, 22.IX 19.50, 23.IX 20.00, 24.IX 19.50 romantiska ASV drāma *Noslēpums. Uzdrīksties sapņot*. Režisors Endijs Tenants. Lomās: Keitija Holmsa, Džošs Lukass, Sīlija Vestone, Džerijs O'Konels u.c. Jauna atraitne Miranda audzina trīs bērnus un daudz strādā, lai savilkto galus. Kad spēcīgā vētrā cieš viņas māja, novērst bojājumus piesakās Brejs. Atklājas, ka abiem ir līdzīgi uzskati. Tomēr Brejam ir noslēpums, un tas var visu mainīt. Filmas pamatā ir 2006. gada bestsellers – Rondas Bērnas pašpalīdzības grāmata *Noslēpums*.

IZSTĀDES KULDĪGĀ

Muzejā līdz 20.IX *Gleznotājas*: mākslinieces Helēnas Heinrihsones un audzēkņu darbi.

Mākslas namā līdz 11.X laikmetīgās glezniecības izstāde *Sazobe*. Latvijas un Viļņas Mākslas akadēmijas gleznu izstāde.

Mākslinieku rezidencē līdz 27.IX *Tēlniecība. Objekts*.

Vecajā rātsnamā no 19.IX izstāde *Baltu balsis*, atklāšana 11.00.

Adatu tornī ekspozīcija par adatām.

Līvijas Rezevskas izstāžu zālē līdz 18.X Brigitas Stenclavas darbi. Atklāšana, tikšanās ar autori 18.IX 17.00.

Bibliotēkā septembrī literatūras izstādes *Kas zina, ko grib, spēļ visu, ko grib: Rainim – 155, Mācīties nekad nav par vēlu, Vladimiram Kaijakam – 90, Rudens – dzejas laiks*. Līdz 30.IX 2. stāvā izstāde *Bauskas bibliotēkā modē grāmatas*.

KONCERTS

Zlēku dievnamā skanēs baroks

27. septembrī 16.00 **Zlēku luterāņu baznīcā skanēs dižā baroka laika komponista Johana Sebastiana Baha mūzika**.

Bahu dzimtas ciltskokā ir vairāki komponisti arī pirms J.S.Baha, tāpēc būs iespēja dzirdēt viņa tēvoču – Johana Mihaela Baha un Johana Kristofa Baha – mūziku. Piedalīsies senās mūzikas ansamblis *Modus Vivendi*. Mācītājs Jānis Kalniņš Zlēku draudzes vārdā aicina uz koncertu, piebilstot, ka publika redzēs arī Ugāles ērģelbūves darbnīcas jaunāko veikumu, t.i., īpaši šim ansamblim darinātu instrumentu – pozitīvu (nelielas istabas ērģeles).

VECĀKIEM

Vērtīgi ģimeniski ieteikumi

Oktobrī trīs ceturtdienu vakarus vecāki aicināti uz Kuldīgas bibliotēku, kur notiks nodarbību cikls Ģimeņprātība bibliotēkā.

8. oktobrī 17.10 Ģimenes budžets – kā to plānot: finanšu prātība kopā ar kuldīdznieku un jauno finanšu speciālistu Elviju Stepenu.

15. oktobrī 17.10 Kā ģimenē vienam otru saprast? – izprast un uzlabot vecāku attiecības palīdzēs ģimenes ārsts un pedagogs Gundars Kuklis.

22. oktobrī 17.10 21. gadsimta bērni – kādi viņi ir? – psiholoģe Iveta Aunīte palīdzēs vecākiem izprast mūsdienu bērnus.

INFORMĀCIJU PAR PASĀKUMIEM
sūtiet līdz pirmdienas 11.00
e-pastā: inta.jansone@kurzemnieks.lv!

PĀRDOD

Pārdod **METĀLA JUMTUS** un norteksistēmas no ražotāja. Cena – no 5,50 eiro/m². Tālr. 20211377.

SIA *Kuldīgas komunālie pakalpojumi* pārdod drupinātus **BŪVGRUŽUS**. Cena – 6,28 eiro kubikmetrā. Tālr. 63322380 (darba laikā).

Pārtikas, lopbarības **KARTUPEĻUS**. Tālr. 26262343.

KARTUPEĻUS 'Vineta', 'Gala', 'Redstar', ekoloģiski audzēti, ēdamie par 0,25 eiro/kg, mazie – 0,05 eiro/kg. Var piegādāt. Tālr. 29831003.

Ziemas **ĶIPLOKUS**. Tālr. 25364046.

Grūsnu **TELI**. Tālr. 26823474.

Slaucamu **GOVI**. Tālr. 20328912.

Pārdod Indijas skrējējpiļu (pudeļpiļu) **JAUNPUTNUS** un pīlēnus. Tālr. 26416010.

SIA *Skrunda* pārdod **DZĪVAS KARPAS** no 8.00 līdz 11.00 piektdienās Skrudas novada *Zivsaimniecībā*. Tālr. 63331124, 29991848.

SIA *Vēvers* pārdod priedes skaidu kurināmās **BRIKETES** ar piegādi. Cena – 125 eiro. Tālr. 26651831.

Pārdod kokskaidu **BRIKETES** ar piegādi. Cena – 115 eiro. Tālr. 28196838.

Sausus **DĒĻUS**; sausus dēļus malkai. Tālr. 20276661.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

Sausu **MALKU** maisos, kravās. Tālr. 26544462.

SIA *AJG plus* – sazāģētu nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

Pārdod ar piegādi zāģētavas atgriezumus **MALKU**; skaldītu malku; 3 m garu meža malku. Tālr. 29249578.

Skaldītu un kluču **MALKU**. Tālr. 27195825.

Visu veidu **MALKU**. Tālr. 26153187.

Skaldītu un kluču **MALKU**. Tālr. 28750000.

Pārdod 3 m **MALKU** ar piegādi. Mini-mālais apjoms – 20 m³. Tālr. 20514042.

Visu veidu **MALKU**. Tālr. 29974786.

Pārdod **MALKU** klučos. Tālr. 26085985.

GRANTI, smilti. Tālr. 27101850.

Aku, kanalizācijas **GRODUS**. Tālr. 29142702.

Svaigus un trūdējušus **KŪTSMĒSLUS** maisos. Maiss – 3 eiro. Tālr. 26518070.

Vistu **MĒSLUS**. Tālr. 22103332.

PĒRK

Paplašinot saimniecību, par augstu cenu pērk un nomā lauksaimniecībā izmantojamo **ZEMI** Kuldīgas novadā (Alsungā, Ēdolē, Gudeniekos, Īvandē, Kurmālē, Padurē, Pelčos, Rumbā, Rendā). Var būt arī aizaugusi ar krūmiem, mitra utt., ar lauku mājām, mežu. Izskatīšu visus piedāvājumus. Tālr. 28963556.

Craftwood **PĒRK MEŽA ĪPAŠUMUS** visā Latvijā, cena – no 1000 līdz 10 000 eiro/ha. Samaksa darījuma dienā. Tālr. 26360308.

GARĀŽU Virkā, Eglu ielā vai Priedītēs. Tālr. 28480717.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 20294598.

TRAKTORUS, PIEKABES, inventāru, vieglās automašīnas. Tālr. 26104984.

MEŽUS, cirsmas, malku. Tālr. 26544462.

Oša, kļavas, bērza **ZĀGBALĶUS**. Tālr. 29428876.

DAŽĀDI

23. septembrī 10.00–12.00 Kuldīgā, PVA centrā (pasta 2. stāvā), pārdos un labos **DZIRDĒS APARĀTUS**.

23. septembrī no 10.00 līdz 13.00 Kuldīgas poliklīnikā **DZIRDĒS APARĀTI**. Tirdzniecība, rezerves daļas, remonts. Tālr. 26019076.

19. septembrī Kuldīgā, veikalā *Rimi* (Sūru ielā 2) 10.00–15.00 **OPTISKO BRIĻĻU** izpārdošana (gatavās brilles, tonētās, *hameleoni*, stikls, izgatavotas laboratorijā, garantija – 2 gadi, 15–45 eiro). Iespēja pasūtīt brilles pēc receptēm. Tālr. 29576954.

Sertificēta **BŪVFIRMA** ar pieredzi veic dažādus būvdarbus, dokumentācijas noformēšanu. Tālr. 29705025.

JUMTU remonts, maiņa, kausējamo jumtu remonts, fasādes darbi, materiālu piegāde. Tālr. 26269909.

Ēku siltināšana ar **EKOVA TI**. Aizpildām ēku gaisa spraugas. Tālr. 25624247.

Siltinām mājas ar **EKOVA TI**, granulām un termoputām. Tālr. 26748235.

Mājokļa siltināšana ar **EKOVA TI** un granulām. Tālr. 28102263.

Kopj **JAUNAUDZES**; pļauj zāli; attīra grāvjus no krūmiem. Tālr. 268892326.

SIA *Bērzi plus* notīra krūmu **APAUGUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērkam zarus šķeldošanai. Tālr. 29150380, 26458900.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA *Skrunda* iepērk lopbarības **GRAUDUS**. Pieteikt pa tālr. 63331124, 29697331.

Pērk **ĀBOLUS** sulai Kuldīgā, Mederu ielā 8. Tālr. 26567540.

Iepērk **ĀBOLUS**. Braucam arī pakal. Tālr. 22023854.

ĀBOLUS sulai, **GAIENES, DZĒRVENES, BRŪKLENES**: Kuldīgā, Planīcas ielā 7a (bijušajā meliorācijas teritorijā), tālr. 25200298; Skrundā, Liepājas ielā 4, tālr. 25321178; Aizputē, Sakas ielā 9, tālr. 25366612; transports pie klienta, tālr. 26284210. Dodam maisus ābolu lasīšanai.

Briežu **RAGUS**. Brauc pakal. Tālr. 29886349.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 22728888.

Bez maksas veicam krūmu **APAUGUMA** novākšanu. Tālr. 28863218.

Sertificēts **MEŽA TAKSATORS, STIGOŠANA, DASTOŠANA**. Tālr. 28358514.

Sertificēta **TAKSATORA** pakalpojumi: meža inventarizācijas lietu izgatavošana; mežaudzes novērtēšana; cirsmu dokumentācijas sagatavošana; īpašuma robežu, kupīcu ierīkošana un atjaunošana. Tālr. 27226777.

Pārvietojamā **LENTZĀGA** pakalpojumi. Tālr. 28863218.

Tīra **AKAS**. Tālr. 27448331.

Tīra **AKAS**. Tālr. 26018109.

Tīra, remontē **AKAS**. Tālr. 26990277.

Tīra **DZIĻURBUMUS**. Tālr. 29296723.

Sākot ar 1. septembri, SIA *Ice Berry* piedāvā ābolu un citu augļu **SULAS SPIEŠĀNU** Talsos, 1. maija ielā 38, www.iceberry.lv, tālr. 29322304.

SPIEŽAM un pasterizējam **SULAS** no jūsu āboliem, bumbieriem un ogām. Tālr. 29497262.

PIEMINEKĻI, FUTRĀĻI, SĒTIŅAS Baložu ielā 6 (blakus pastam). Tālr. 28666270.

Varbūt kāds atdod **MĒBELES**: dīvānu u.c. Tālr. 26399460.

PATEICĪBA

Sakām lielu un mīlu paldies radiem, draugiem un pārējiem, izvadot GUNDARU KRĪGERU pēdējā ceļā. Liels paldies izvadītājiem un ēdnīcai *Rumba* par gardo bērnu mielastu.

Sieva, bērni, vecāki

LĪDZJŪTĪBAS

*Lūgšim svecēm vadīt gaismu,
Skujām taku izrotāt.
Dosim līdzī smilšu sauju,
Ziedus mūža gājumam.*

/V.Kokle-Līviņa./

Izsakām līdzjūtību Baložu ģimenei, RITU BALODI mūžībā aizvadot.

Bijušie lopkopības speciālisti

Izsakām līdzjūtību Dainim Janstovičam, māmiņu mūžībā pavadot.

Taņa, Velta, Pēteris

*Reiz pienāk diena, nelūgta un skarba,
Kad dziļi, dziļi daudzēm sirdis sāp.*

/O.Skuja./

Izsakām dziļu līdzjūtību Lilitai un tuviniekiem, tuvu cilvēku zaudējot.

Kaimiņi Grants ielā: 31; 32; 33; 34; 35; 37; 39; 40; 43

*Cik grūti ticēt, ka nekad vairs dzīvē
Mums neiznāks ar tevi parunāt.*

/I.Mežnora./

Visdziļākā līdzjūtība Mārim un ģimenei, no māmiņas atvadoties.

Zītaru mājas iedzīvotāji

Izsakām visdziļāko līdzjūtību dzīvesbiedram Arvidam un pārējiem tuviniekiem, no VELTAS LAGZDIŅAS atvadoties.

Dārza kaimiņi Jānis, Sandra, Brenču ģimene

Izsakām līdzjūtību Lagzdiņu ģimenei, VELTAL aizsaulē aizejot.

Zviedru ģimene

*Man palikuši tavi vārdi,
Man palikusi tava sirds,
Un liekas, ka ikvienā zvaigznē
Vēl tavas acis preti mirdz.*

/M.Jansone./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Aigaram Tilgalim un Rinaldam Dadeikam ar ģimenei, vecmāmiņu AUSTRU mūžībā pavadot.

Kolēģi no TELXA

*Tajās lapās,
Ko mūžības vēji nu šķirsta,
Paliek cilvēka mūžs.*

/Z. Purvs./

Visdziļākā līdzjūtība Šulcu ģimenei, opi smilšu kalniņā pavadot.

Zavicku ģimene

*Tuvs cilvēks neaiziet,
Viņš tikai pārstāj līdzās būt.*

/R.Skuiņa./

Izsakām līdzjūtību Rūtai ar ģimeni, no opīša atvadoties.

Darba kolēģi

*..un atmiņas ir saules gabaliņi,
kas visam mūžam nerimst gaismu dot.*

/J.Silazars./

Mūsu vissiltākie mierinājuma un patiesas līdzjūtības vārdi tev, Marika, un ģimenei, tēti pēdējā gaitā pavadot.

Kolēģi Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolā

*Es būšu visur...
Kā rasa ziedos,
Kā smarža kokos,
Kā vēsma baltās ābelēs.*

/A.Eglītis./

Skumju brīdī esam kopā ar skolotāju Mariku, no tēta atvadoties.

KHMZV 4. klases skolēni, vecāki un audzinātāja

*Smilšu kalnā zem dzīvības priedēm
Nu darbi, rūpes un vasaras dus.*

/M.Losberga./

Izsakām līdzjūtību JELENAS KISEĻAS tuviniekiem, no viņas uz mūžu atvadoties.

Kalniņu mājas iedzīvotāji

*Pār tevi smilšu klusums klāts,
Vien paliek atmiņas
un tava mūža stāsts.*

/J. Rūsiņš./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību JĀŅA BIRZNIEKA tuviniekiem, viņu mūžībā pavadot.

SIA *Kuldīgas komunālie pakalpojumi*

Ar rudens vēsmu pieskārieniem
no mums atvadās
JĀNIS BIRZNIEKS
(15.06.1951. – 15.09.2020.).
Izvadīšana sestdien, 19. septembrī, 12.00 no vecās Kalnu kapu kapličas uz Kalna kapiem.
Tuvinieki

MEKLĒ DARBU

Bilancspējīga **GRĀMATVEDE**. Tālr. 26474242.

Dziedniece Sāra

- Dziedināšana
- Pareģošana
- Atbrīvošana no dažādām atkarībām (alkohola, azartspēlēm u.c.)

Tel. pierakstam 26381988
Pieņems Kuldīgā 22. septembrī.

Sertifikāta Nr. 67

 SIA «Vika Wood»
kokzāģētava **PĒRK**
egles un priedes zāģbaļķus.
Sīkāka informācija pa tālruni 26443376.
Papildu informācija www.vikawood.lv.

 SIA
PĀRDOD DAŽĀDA IZMĒRA UN KVALITĀTES ZĀĢMATERIĀLUS

"Graudupi", Tārgales pagasts, Ventspils novads
Darbdienās: 8:00 - 17:00
S., Sv.: brīvs
Dainis Kūla - 29113913
www.kurekss.lv

VĀRDADIENAS

No 19. līdz 26. septembrim
 19. Verners (524), Muntis (24)
 20. Guntra (238), Ginters (110), Marianna (831)
 21. Modris (2215), Matīss (3189), Mariss (215)
 22. Māris (12 993), Mārica (6), Mairgurs (101)
 23. Vanda (1232), Veneranda (760), Venija (29)
 24. Agris (4429), Agrita (1193)
 25. Rodrigo (945), Rauls (302)
 26. Gundars (1743), Knuts (39), Kurts (202)
Populārākie: Māris un Vanda.

No debesīm atnāca

Matīss Uplejs, ugunsdzēsējs un uzņēmējs:
 – Pēc mammas stāstītā, mans vārds vienkārši esot atnācis no debesīm. Kad viņa gājusi uz dzimtsarakstu nodaļu, lai to reģistrētu, bijusi pārliecināta, ka tas būs iepriekš izdomātais Augusts. Tur vajadzējais aizpildīt veidlapu, kurā jāieraksta bērna vārds. Pašai nesaprotot, kā, uzrakstījies Matīss. Vecvecāki vēlāk brīnījušies, kā tas tā dīvaini izdarīts. Man vārds patīk, un priecājos, ka tas nav ļoti populārs. Populārajiem nav ne vainas, bet tā savādi, ka kopā ir divi trīs ar vienādiem, piemēram, draugu lokā ir kādi septiņi Mārtiņi. Bet vispār par savu vārdu pārāk neaizdomājos. Kāds ir, ar tādu ir labi. Vārdadienas nesvinu.

Jolanta Hercenberga
 Matīsa Upleja arhīva foto

JOKI

– Šodien rotaļlietu veikalā satiku bijušo klasesbiedreni. Viņa pirka mantiņas otrajam mazulim.
 – Un ko tu tur darīji? Tev taču bērnu vēl nav.
 – Pirku ūdenspistoli.
 – Kam?
 – Sev!
 .....
 – Tēti, es esmu meitene, nevis trauku mazgātāja!
 – Ko tu saki? Bet es esmu tētis, nevis bankomāts!

TOLMETS
 www.metko.lv
 Mederu iela 8, Kuldīga, tālr. 26567540.
Iepērkam METĀLLŪŽNUS, melnus un krāsainus.
 * Noņemam automašīnas no uzskaites.
 * Nodrošinām transporta un konteineru pakalpojumus, objektu demontāžu.

PĒRKAM
Augošu koku cirsmas un sortimentus pie ceļa
Meža īpašniekiem:
 • Veicam bezmaksas konsultācijas;
 • Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsmu iestīgošanā;
 • Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.
Metsā
 Telefoni informācijai: 29150470, 67804343
 www.metsaforest.com/lv

20. septembrī 19.00
 Maras muižā –
muzikālais vakars!
Koncerts Arpa Sola
 (Dārta Tisenkopfa),
 programmā klasika un latviešu komponistu skaņdarbi arfai.
 Ieeja – 12 eiro, pieteikties pa tālr. 26376974 (vietu skaits ierobežots).
 Maras muiža, Turlavas pagasts, Kuldīgas novads, Facebook.com/MarasManor.

VAJADŽĪGI

Dažādas **VAKANCES** Nīderlandē, Vācijā un citur. Ātra izbraukšana. Alga – 1650–2400 eiro/mēn. Adrese: Pasta iela 4, Liepāja, tālr. 20140120, SIA Nordic Staff, 45403044116, lic.nr.11/2016.

Darbs **VĀCIJĀ** gaļas kombinātā. Stundas likme – 9,35 eiro/h. Nodrošinām ceļu un dzīvošanu Vācijā. Sīkāka informācija pa tālruni 20227843. SIA ALMA M (40003543608), lic. Nr. 22/2017. Tālr. 20227843.

APSARGA darbs Rīgā. Komandējuma nauda. Apmaksāts: ceļš, dienesta viesnīca, sertifikāta apmācības. Alga: 2,56 – 3,40 eiro/st. SIA Grifs AG, (40003585832). Tālr. 29602267.

LOGI UN DURVIS
Rudens atlaides logiem līdz 34%
 Akcija līdz 30.09.2020.
 • ŽALŪZIJAS
 • GARĀŽU VĀRTI
 • METĀLA DURVIS
 • PRETINSEKTU SIETI
 • PVC LOGU UN DURVJU REMONTS
REHAU
Kuldīga, Vakara iela 15.
 www.montaznieksde.lv
 Tel. / fax 63323281, mob. 26179829 **MONTĀŽNIEKS DE**

ATJAUNO VANNU EMALJU.
 Tālrūnis 20605520.

Kurzemnieku oktobrim var abonēt:
līdz 28. septembrim
 • www.abone.pasts.lv,
 • pastā,
 • pie pastniekiem,
 • redakcijā;
līdz 20. septembrim
 pa informatīvo tālruni 67008001 vai 27008001.

LAIKA PROGNOZE

Arvien vēsāk un vējaināk

Nākamotrdien 16.31 Latvijā iestāsies astronomiskais rudens, bet tas nenozīmē, ka kaut kas strauji mainīsies. Pārmaiņas jau sākūšas šīs nedēļas otrajā pusē, jūtamī noslīdot gaisa temperatūrai un pastiprinoties vēja brāzmām.

Pēc Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centra novērojumiem trešdien 15 meteorostacijās pārspēts septembra maksimālās gaisa temperatūras rekords, kā arī par grādu labots visas dienas augstākais rekords. Iepriekšējo piedzivoja tie, kuri dzimuši līdz 1964. gada septembrim, kad Daugavpilī fiksēti +26,3. Jaunais rekords ir +27,3 Bauskā. Šī diena visā Latvijā bijusi jauka. Šoreiz tās tiešām varēja būt atvadas no vasaras, jo tādu siltumu šogad sinoptiķi vairs neprognozē, toties biežāk būs

lietainas dienas un brāzmaini vēji (dažbrīd ar vētras spēku). Kā rāda vietne *Brīdinājumi.meteo.lv*, pēc vakardienas, kad valsts rietumi un austrumi vēja dēļ bija iekrāsoti dzeltenī, bet piekraste – pat oranža, brīvdienas atkal būs zaļas (īpaša piesardzība nav vajadzīga).

Ciklons virs Norvēģijas dienvidiem aukstās atmosfēras zonu atnesis arī pie mums, tādējādi temperatūra no +26 strauji nokritās par vairāk nekā desmit grādiem. Šodien ar mēreniem rietumu vējiem ieplūdis nedaudz siltākas gaisa masas, starp mākoņiem uzspīdēs saule, tomēr temperatūra turpmāk būtiski nepaaugstināsies. Kurzemes vidienē naktī tā var nokrist zem desmit grādiem. Sestdien solās būt saulaina, valdošie joprojām būs lēni rietumu vēji, dažbrīd iegriežoties no ZR. Stendes stacija

gan rāda, ka tajā pusē tie var sasniegt 10 m/sec. Svētdiena mākoņaina, bet, kā skaidro meteorologi, aukstās gaisa masas padara mākoņus relatīvi sausus – ja arī būs lietus, tad ne stiprs. Brīvdienās temperatūra līdz +17 grādiem (naktī 5–8 grādi, augstākās un klajākās vietās var būt salna).

Līdzīgi sāksies nākamā nedēļa, pūtīs lēns DR vējš, tas pastiprināsies naktī uz otrdienu, dienā sasniedzot 12 m/sec. Taču vienlaikus dažviet Kurzemē siltums var tuvoties +20 grādiem. Trešdien un ceturtdien vējš mierīgāks, bet temperatūra par dažiem grādiem zemāka.

Daina Tafelberga

Latvijas Finieris

Bērza finierkluču iepirkšanas cena koklaurumā Kuldīgā, Kuldīgā, Ganību ielā 12, (cenas ir informatīvas) www.finieris.lv, tālr. 29126139.

Sortiments	Lobīšanas cilindra diametru grupas, cm	Nominālgarums, Cena, EUR/m ³	
		2,70 m	5,40 m
B šķiras finierkluči	14 - 15,9	20	23
	16 - 17,9	43	43
	18 - 20,9	61	61
	21 - 24,9	73	73
	25 - 29,9	80	80
	30 - 39,9	80	80
E šķiras finierkluči	> 40	73	73
	21 - 24,9	100	105
	25 - 29,9	120	130
	30 - 39,9	120	130
Brākēts papīrmalkā	6 - 70	20	
Neatbilstošs	visas	10	
Ar metālu	visas	10	

Pērkam meža īpašumus, tālr. 28600122, e-pasts: lfmezs@finieris.lv.